

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

17 mei 2006

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het OESO-rapport betreffende de onderwijnskloof tussen autochtone en allochtone leerlingen in Vlaanderen en de maatregelen die terzake worden genomen	
ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het OESO-rapport betreffende de onderwijnskloof tussen autochtone en allochtone leerlingen in Vlaanderen en de maatregelen die terzake worden genomen	
ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het OESO-rapport betreffende de onderwijnskloof tussen autochtone en allochtone leerlingen in Vlaanderen en de maatregelen die terzake worden genomen	
ACTUELE VRAAG van de heer Gilbert Van Baelen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het OESO-rapport betreffende de onderwijnskloof tussen autochtone en allochtone leerlingen in Vlaanderen en de maatregelen die terzake worden genomen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Cathy Berx tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het OESO-rapport betreffende de onderwijnskloof tussen autochtone en allochtone leerlingen in Vlaanderen en de maatregelen die terzake worden genomen	1
ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan opvangplaatsen voor jonge delinquenten in gesloten gemeenschapsinstellingen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan opvangplaatsen voor jonge delinquenten in gesloten gemeenschapsinstellingen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan opvangplaatsen voor jonge delinquenten in gesloten gemeenschapsinstellingen	11
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het nieuwe overleg betreffende de geluidsoverlast rond de luchthaven van Zaventem na de uitspraak van de Raad van State over de Brusselse geluidsnormen	17
ACTUELE VRAAG van mevrouw Caroline Gennez tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toegang tot studentenjobs bij de Vlaamse overheid	20
VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE	
Benoeming van een lid van de raad van bestuur	22
ROUWHULDE	22

ONTWERP VAN DECREET tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden – 737 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	23
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van de decretale specifieke eindtermen “topsport” - algemeen en technisch secundair onderwijs – 776 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	23
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Patricia Ceysens en Vera Van der Borght, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Helga Stevens houdende wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, wat de investeringswaarborg voor rusthuizen betreft – 742 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	23
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan Sauwens, Hubert Brouns, Johan Verstreken en Jan Laurys betreffende de schrijfwijze van de namen van de Vlaamse gemeenten – 727 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3 Stemming over het amendement Hoofdelijke stemming	23 24
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Anissa Tamsamani, Monica Van Kerrebroeck en Marleen Vanderpoorten, de heren Kris Van Dijck en Joris Vandenbroucke en mevrouw Kathleen Helsen betreffende de verbetering van de vertegenwoordiging van allochtonen in het onderwijzend personeel – 741 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	24
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Tinne Rombouts, Hilde Crevits en Joke Schauvliege, de heer Mark Demesmaeker, mevrouw Stern Demeulenaere en de heer Bart Martens tot besluit van de op 27 april 2006 door mevrouw Tinne Rombouts in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de werkwijze bij de herbevestiging van agrarische gebieden – 827 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	24
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	24
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	27
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	27

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14.37 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat berichten van verhindering zijn ingekomen van volgende leden:

Jos Bex, Marie-Rose Morel, Elke Roex, Mieke Vogels, gezondheidsredenen;

Carl Decaluwe, Luc Van den Brande, buitenslands;

Francis Vermeiren, ambtsverplichtingen.

ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Sannen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het OESO-rapport betreffende de onderwijskloof tussen autochtone en allochtone leerlingen in Vlaanderen en de maatregelen die terzake worden genomen

ACTUELE VRAAG van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het OESO-rapport betreffende de onderwijskloof tussen autochtone en allochtone leerlingen in Vlaanderen en de maatregelen die terzake worden genomen

ACTUELE VRAAG van de heer Kris Van Dijck tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het OESO-rapport betreffende de onderwijskloof tussen autochtone en allochtone leerlingen in Vlaanderen en de maatregelen die terzake worden genomen

ACTUELE VRAAG van de heer Gilbert Van Baelen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het OESO-rapport betreffende de onderwijskloof tussen autochtone en allochtone leerlingen in Vlaanderen en de maatregelen die terzake worden genomen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Cathy Berx tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het OESO-rapport betreffende de onderwijskloof tussen autochtone en allochtone leerlingen in Vlaanderen en de maatregelen die terzake worden genomen

De voorzitter: Aangezien minister Vandenbroucke op dit moment de Koningin Paolaprijs moet uitreiken, zal minister Van Brempt in zijn plaats antwoorden.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, collega's, op basis van een OESO-rapport hebben we deze weken nog eens op een ontzuenderende manier kunnen vaststellen dat de onderwijskloof tussen autochtonen en nieuwe Vlamingen van de eerste en tweede generatie ontzettend groot is. Van de zeven-

tien onderzochte landen scoorden Vlaanderen en Duitsland het slechtst.

Misschien was deze uitslag niet totaal verrassend. In het rapport dat vorig jaar gepubliceerd is, werd reeds duidelijk aangetoond dat Vlaanderen goed is als het om wiskunde en wetenschap gaat, maar dat de kloof tussen de besten en de zwaksten ontzettend groot is. Dat hoeft echter niet noodzakelijk het geval te zijn. In Finland, dat net zo goed scoort als Vlaanderen inzake de kwaliteit van wiskunde en wetenschap, is de kloof tussen de sterkste en de zwakste leerlingen veel kleiner.

Soms is Vlaanderen nogal zelfgenoegzaam als het gaat over de kwaliteit van het onderwijs. Die zelfgenoegzaamheid is echter misplaatst. Als ons onderwijs al kwaliteitsvol is, dan is het toch wel een selectieve kwaliteit. Ik heb de indruk dat het onderwijs in Vlaanderen gecontamineerd is door een cultuur van de vorige eeuw, de cultuur van de traditionele jezuïetencolleges : “doorgaan met de besten”.

Nochtans doet Vlaanderen al jaren inspanningen om deze kloof te dichten. Eerst was er het onderwijsvoorrangsbeleid. Daarna volgde het GOK-decreet. Wat blijkt nu? De tegenstelling is scherper dan ooit te voren, en dat ondanks de extra middelen die werden vrijgemaakt. Ik weet ook wel dat de financiering belangrijk is. Het is belangrijk dat we in de toekomst het onderwijs financieren op basis van de specifieke kenmerken van leerlingen. Ondanks de bijkomende middelen, ondanks dit nieuwe financieringsmechanisme vrees ik dat we geen fundamentele oplossing zullen bieden voor dit probleem.

De studie is duidelijk. In die landen waar de gemeenschappelijkheid in de onderwijsstructuur is ingebed, is de score beter dan in landen waar het onderwijs heel sterk wordt opgedeeld in niveaus. In het dat geval is er onvoldoende diversiteit in het onderwijsgebeuren.

Het GOK-decreet is er tot op heden niet in geslaagd een voldoende spreiding te realiseren. Ondertussen is er wel een bijsturing geweest. Nochtans is dit spreidingsbeleid essentieel om het belangrijkste knelpunt dat in het OESO-rapport naar voren komt, aan te pakken. Het gaat om het gebrek aan taalkennis, onvoldoende taalkennis om wiskunde, wetenschap, lezen, kortom de overdracht van kennis te realiseren.

Ik weet dat talenkennis niet enkel in het onderwijs tot stand wordt gebracht. Tal van omgevingsfactoren spelen hierin een rol. Het gaat niet enkel om

de school, maar onder meer ook om de ouders. Het is bijzonder belangrijk dat we op de ouders blijven inwerken. We moeten hen duidelijk maken hoe belangrijk talenkennis in het onderwijs en hoe belangrijk onderwijs op zich is. Ook de media spelen hierin een rol. Vijftien jaar geleden kon elk Turks kind in mijn buurt de liedjes in ‘Tien om te zien’ meezingen. Die cultuur is verdwenen. De Turkse kindjes kijken hoofdzakelijk naar de Turkse televisie. Dit toont aan dat de omgevingsfactoren momenteel niet optimaal zijn om de talenkennis te stimuleren.

Het rapport is duidelijk. We moeten die mensen zo snel mogelijk de nodige talenkennis bijbrengen. Een snelle intrede in het kleuteronderwijs is voor de kinderen essentieel. Misschien moeten we eens nadenken over de mogelijke invoering van de schoolplicht vanaf drie jaar. Voor de kinderen die het echt nodig hebben, is het ontzettend belangrijk dat ze met het Nederlands in contact komen. Ze moeten het Nederlands leren ervaren als een taal waarmee kan worden gecommuniceerd, waarmee kennis kan worden overgedragen.

De overheid moet misschien wat meer sturend optreden. Ik denk hierbij vooral aan de spreiding en de oriëntatie van de leerlingen. Vrijheid en autonomie kennen hun grenzen. Dit geldt ook voor het onderwijs. Het onderwijsaanbod in onze secundaire scholen moet performanter en rationeler worden. We moeten oude gedachten en principes opzij durven schuiven. We moeten buiten de lijntjes van het huidige onderwijsaanbod durven denken.

Ik zou de minister willen vragen om in dit verband een benchmarking te laten uitvoeren. Migratielanden als Canada, Nieuw-Zeeland en Australië scoren beter dan Vlaanderen. Zweden, dat niet echt een migratieland is, scoort eveneens goed. De ons omringende landen hebben problemen. We moeten hier zicht op krijgen. We mogen die jongeren niet verloren laten gaan. Er is naast structurele maatregelen ook nood aan acute, dringende ingrepen.

Mevrouw de minister, is de Vlaamse Regering bereid om het onderwijsbeleid radicaal bij te sturen? We mogen geen generatie verloren laten gaan of elke aansluiting bij de samenleving onmogelijk maken.
(Applaus bij sp.a-spirit)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik zal de daarnet door de heer

Sannen aangehaalde gegevens niet herhalen. De mensen die bij ons onderwijs betrokken zijn en die gisteren de krant hebben gelezen, zijn ongetwijfeld onder de indruk. Elke mogelijke zelfgenoegzaamheid over de kwaliteit van het Vlaamse onderwijs heeft ongetwijfeld een dreun gekregen. We doen het blijkbaar goed voor 80 percent of voor 90 percent van de leerlingen. Voor 10 percent van de leerlingen doen we het echter slecht. We doen het voor hen in Vlaanderen zelfs beduidend slechter dan in andere landen. Een maatschappij kan zich niet veroorloven dat 10 percent of 20 percent van de jongeren niet mee is.

Er is nood aan structurele maatregelen. We hebben op dit vlak reeds een aantal inspanningen geleverd. Ik denk in dit verband aan het onderwijsvoorrrangsbeleid of aan het GOK-decreet. Nu moeten we ons de vraag durven stellen of we wel genoeg hebben gedaan. Heeft de Vlaamse Regering de beschikbare middelen gericht gebruikt of heeft ze, onder druk van een bepaalde maatschappelijke stroming, de problemen niet duidelijk durven omschrijven.

Ik heb vroeger al aangeklaagd dat de minister in zijn beleidsnota en beleidsbrieven het begrip ‘allochtone leerling’ nauwelijks durft te gebruiken en dat hij geen specifiek beleid gericht op die groep durft voeren of durft benoemen. Hij stelde dat dit moest worden opgenomen in het geheel van dat gelijke onderwijskansenbeleid. Ik denk dat we man en paard moeten durven noemen, dat we moeten durven zeggen waar de problemen zich voordoen. Wat men hier niet durfde zeggen, wordt nu echter door het OESO-rapport duidelijk naar voren gebracht.

Bovendien gaat het niet alleen om het onderwijsbeleid, het probleem is uiteraard ook gekoppeld aan de discriminatie op de arbeidsmarkt. Een aantal jongeren is inderdaad minder gemotiveerd om te studeren en een diploma te behalen, omdat ze weten dat ze, zelfs met een diploma, zullen worden gediscrimineerd.

Er is ook een probleem met de voorbeeldfunctie van leerkrachten: er is nood aan allochtone leerkrachten in het onderwijs, niet alleen in het officiële onderwijs maar ook in het vrije, katholieke onderwijs. Het katholieke onderwijs moet zijn verantwoordelijkheid nemen, niet alleen via vrijblijvende en misschien goed bedoelde verklaringen, maar ook structureel door allochtonen effectief een kans te geven.

Er is volgens mij bovendien ook een probleem met de opleidingen. Opleidingen voor leerkrachten maar

bijvoorbeeld ook deeltijdse opleidingen in het hoger onderwijs worden nu blijkbaar hoofdzakelijk gefinancierd met Europese middelen. Daarvoor moet er een structurele Vlaamse financiering komen, omdat we anders niet alleen een groep vormen die persoonlijk getraumatiseerd is maar eveneens een maatschappelijke tijdbom leggen onder onze samenleving.

Mevrouw de minister, het zou toch goed zijn indien de bevoegde minister over dit thema, met zo veel vraagstellers, toch wel bijkomende antwoorden zou kunnen verstrekken. Het probleem is hier en daar al wel aangeraakt. We denken dat we weten wat de minister van Onderwijs in al zijn beleidsverklaringen heeft verteld. Vandaag wordt niet de vraag gesteld even te herhalen wat ooit al werd gezegd of wat de intenties zijn. De vraag is welke bijkomende inspanningen er zullen worden geleverd, in welke bijkomende middelen zal worden voorzien en welke bijkomende discussies zullen worden gevoerd. Daar moeten ook onmiddellijke acties aan gekoppeld worden, niet voor binnen 2 of 3 jaar als het GOK-decreet en de financiering van het onderwijs herzien zullen zijn, neen, ik wil weten welke acties de minister volgend schooljaar denkt te nemen. Ik denk namelijk dat het rapport duidelijk genoeg was: de tijd dringt en er moet absoluut actie worden ondernomen. Er moet echt een soort van ‘Marshallplan’ voor het onderwijs komen, specifiek gericht op allochtonen. Laat ons de dingen nu maar eens durven benoemen in plaats van de kop in het zand te steken. (*Applaus bij Groen! en sp.a-spirit*)

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Mijnheer de voorzitter, dames en heren minister, collega's, voor een stuk zou ik toch even een andere toon willen aanslaan. Ik ben het volledig eens met de analyse van de voorgaande sprekers, de heer Sannen en de heer Tavernier, maar ik was eigenlijk niet zo verrast door dit onderzoek.

De toestand is inderdaad ernstig, maar ik wil niet stellen dat hij ook hopeloos is. Hij is ernstig, hij is inderdaad dramatisch, mijnheer Sannen, maar laat ons ook eens kijken naar waar we vandaan komen. Ik denk dat we, als we een proces maken, geen proces moeten maken van de voorbije 2 jaar maar ook verder moeten durven kijken. We hebben in dit land al te lang een beleid gevoerd van ‘laissez faire, laissez passer’ als het over nieuwkomers ging. De cijfers spreken ook voor zich. Ik heb de cijfers hier bij me. Als het gaat over achterstand bij leerlingen in wis-

kunde en wetenschappen, gaat het om 7,3 percent bij de autochtonen, 17,5 percent bij de allochtonen van de eerste generatie en zelfs om 42,3 percent bij de tweede generatie allochtonen. Nu heb ik ook wel gelezen dat men er voor een stuk van uitgaat dat bij die eerste generatie ook veel Nederlanders zitten. Blijkbaar situeert het probleem zich toch vooral bij jongeren die hier worden opgevoed. Ik wil ook een appel doen aan de allochtone gemeenschap. Ik ben het met de voorgaande sprekers eens dat er inderdaad maatregelen moeten worden genomen, maar ook de allochtone gemeenschap moet beseffen dat het water hoog staat.

Ik heb lang geleden het geluk gehad om les te mogen geven in een school met bijna uitsluitend allochtone leerlingen. Ik denk dat de situatie op tien jaar tijd niet veel is veranderd. Op oudercontacten nemen ouders hun kinderen mee om te vertalen wat de leerkracht te vertellen heeft. De ouders van vele van deze kinderen die op onze schoolbanken zitten, hebben zelf nog een taalachterstand. Een paar jaar geleden werd de taalindicator van niet-Nederlands als thuistaal niet aanvaard als een GOK-indicator. Er is veel strijd voor geleverd om dat erkend te krijgen.

Over de meerderheid heen staan we voor een grote uitdaging waarbij we er zorg voor moeten dragen dat deze nieuwe Vlamingen volwaardige kansen krijgen. Misschien ben ik te voorbarig, maar ik wil deels abstractie maken van een aantal initiatieven die het laatste anderhalf jaar zijn genomen, want de resultaten daarvan hebben we nog niet. Ik wens me niet neer te leggen bij het feit dat we inmiddels goed bezig zijn. Het feit dat er vijf leden een vraag over dit onderwerp stellen, bewijst dat we dit dossier ernstig willen behandelen. We moeten deze problematiek op het voorplan schuiven en als eerste punt voor de toekomst behandelen om ervoor te zorgen dat we de dreigende kloof in onze Vlaamse gemeenschap dichten.

Mevrouw de minister, in hoeverre wenst de regering deze studie ernstig te nemen? Op welke manier wenst ze aan te sturen op oplossingen en initiatieven? Minister Vandenbroucke heeft gelijk dat we op dit moment de GOK-middelen een beetje te vrijblijvend inzetten. Scholen kunnen keuzes maken, maar misschien moeten we iets stringenter en directer stellen dat het aanleren van het Nederlands voorop moet worden gesteld. We moeten bij de aanvang van de schoolloopbaan van de jongeren ervoor zorgen dat ze in de Nederlandse taal meekunnen. Ouders

van jongeren moeten ook hun verantwoordelijkheid nemen. De N-VA is de laatste om zich te mengen in het privé-taalgebruik, maar we leven in Vlaanderen. De toekomst van deze jongeren ligt in Vlaanderen en de kennis van het Nederlands is o zo belangrijk.

Mevrouw de minister, welke lessen wenst de regering te trekken uit deze studie? Welke initiatieven wenst ze te nemen? De N-VA is bondgenoot om daaraan mee te werken.

De voorzitter: De heer Van Baelen heeft het woord.

De heer Gilbert Van Baelen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames ministers, ik betreur dat de bevoegde minister niet aanwezig is. Laat ons niet naïef zijn, we hebben het voorbije anderhalf jaar meermaals een debat gevoerd over dit onderwerp waarbij de minister zeer persoonlijke standpunten heeft ingenomen die zelfs niet in overeenstemming zijn met het regeerakkoord. Vandaag wilde ik hem die vragen stellen.

Ik lees dat minister Vandenbroucke, als minister bevoegd voor Onderwijs, vandaag iets anders zegt over de twee concrete elementen van de taal en het kleuteronderwijs. Ik had hem daarover vandaag graag persoonlijk ondervraagd. Voor het overige sluit ik me aan bij de analyse van de heer Sannen en de andere leden over het toepassen van het GOK-beleid.

De voorzitter: Mijnheer Van Baelen, het is aan de regering om te bepalen wie op welke vraag antwoordt. Bovendien heb ik op vrijdag 12 mei om 11.30 uur een e-mail gekregen van minister Vandenbroucke, waarin hij me heeft gevraagd hem te willen verontschuldigen voor de plenaire vergadering van woensdagnamiddag 17 mei, daar hij deze namiddag was uitgenodigd door Hare Majesteit de Koningin om de uitreikingsplechtigheid van de Koningin Paolaprijs voor het onderwijs bij te wonen. Toen waren de vragen over dit onderwerp hoegenaamd nog niet ingediend. De studie was zelfs nog niet bekend. Dat betekent niet dat de minister hier het debat wil ontwijken. Nadat ik de vragen heb gezien, heb ik wel met de minister afgesproken dat hij op dit onderwerp zou terugkomen in een commissiedebat.

De heer Gilbert Van Baelen: Mijnheer de voorzitter, ik dank u. De regeling van de werkzaamheden behoort volledig tot uw bevoegdheid als voorzitter.

Ik betreur alleen dat dit gebeurt nu dit actueel is. Dit is immers een actuele vragenuurtje. We zullen dit debat met de minister zeker morgen opnieuw voeren, en de studie diepgaand analyseren, om er conclusies uit te trekken voor het hele Vlaamse onderwijsbeleid.

Het verbaasde me alleszins dat de minister plots stelt dat de Nederlandse taal en het kleuteronderwijs essentieel zijn. Taalproblemen zijn een van de voornaamste redenen van de achterstand bij allochtone kinderen of autochtone kinderen uit bepaalde bevolkingsgroepen. Daarom is het zo jong mogelijk aanleren van het Nederlands essentieel. Daarmee komen we meteen bij het kleuteronderwijs terecht. We hebben daar, bijvoorbeeld tijdens de begrotingsbesprekingen, uitgebreid over gedebatteerd met de bevoegde minister. We hebben dat debat ook gevoerd toen we het hadden over allochtonen in het onderwijs, een onderwerp dat we deze ochtend hebben besproken. Telkens heeft minister Vandenbroucke gezegd dat hij dit nog eens zou bekijken, maar dat hij andere prioriteiten had. Ik ga zelfs verder. Hoewel het regeerakkoord bepaalt dat de leerplichtleeftijd moet worden verlaagd tot 5 jaar, heeft hij gezegd dat hij dat niet zou doen. De minister vindt kosteloos onderwijs in het vijfde en zesde studiejaar een prioriteit. Als met hetzelfde bedrag de participatie aan het kleuteronderwijs zou kunnen worden opgetrokken, dan zou hij, tegen het regeerakkoord in, toch nog kiezen voor dat kosteloos basisonderwijs in het vijfde en zesde leerjaar.

Hier zijn dus heel wat gesprekken en debatten aan gewijd. De heer Van Dijk heeft volkomen gelijk als hij stelt dat deze OESO-studie ons niet hoeft te verbazen. Tijdens de begrotingsbesprekingen heb ik hier twee studies aangehaald die net hetzelfde stelden. Dan heb ik het onder meer over het Vlaamse rapport over de armoedebestrijding. Alleen heeft de bevoegde minister tot op vandaag volgehouden dat hij niet overtuigd was van het belang van meer participatie in het kleuteronderwijs, hoewel een studie als die van professor Nicaise op het belang ervan wees. Wel ging de minister een sensibiliseringscampagne opstarten. Dat vinden we goed. Dat moet zeker gebeuren. Ook begeleidende maatregelen zijn belangrijk. Er is echter sprake van ouders die hun kinderen niet naar de kleuterschool sturen of al te vaak thuis houden. Bij de allochtone gemeenschap gaat het over 47 percent. De minister zei dat hij de cijfers die de OVSG ons gaf, niet kende. Die zijn hem toen bezorgd. Wij hebben alleen maar gezegd dat er voldoende redenen waren om daar een prioriteit van te maken.

Vandaag wilde ik dus aan minister Vandenbroucke zeggen dat hij enigszins tot inkeer is gekomen. Ik vind het goed dat een minister durft te zeggen dat hij nu overtuigd is van het belang van de Nederlandse taal en de participatie aan het kleuteronderwijs.

We willen met alle plezier de bepaling uit het regeerakkoord dat de leerplicht verlaagd moet worden tot 5 jaar, aanpassen tot 3 jaar. Voor de ouders is het signaal belangrijk dat dit iets is dat ze geacht worden te doen en dat het niet vrijblijvend is. De leeftijd als such is in dat opzicht niet zo belangrijk, want er komen dan ook heel wat ondersteunende maatregelen. En laat ons ook de discussie over wat de leerplicht betekent voor het vak godsdienst en zo, ergens anders voeren. We moeten het niet te veel belasten.

Van belang is dat we de kinderen zo veel mogelijk vanaf 2,5 tot 3 jaar naar school krijgen. Deelname aan het kleuteronderwijs mag niet vrijblijvend zijn, het moet een plicht zijn. Zoals de heer Sannen heeft gezegd, krijgen we anders een verloren generatie. Samen zijn we ooit te gast geweest bij een schoolhoofd dat het zonder meer dweilen met de kraan open noemde. Jong geleerd is oud gedaan, en beter voorkomen dan genezen.

Mevrouw de minister, minister Vandenbroucke zei in de commissie: 'De sp.a is een lerende organisatie die haar standpunt aanpast aan mijn mening.' Hij zei dit in het debat over de verlaging van de leerplicht tot 3 jaar. Animo, uw jongerenorganisatie, en ook andere jongerenorganisaties hadden gezegd dat we naar 3 jaar gaan, en minister Vandenbroucke zei dan maar dat de sp.a wel voldoende overtuigingsvermogen zou hebben. Ik heb hem toen geantwoord: 'Ik hoop dat u veel mag leren.'

Eigenlijk hoop ik echter dat hij nu overtuigd is door deze OESO-studie. Hij zegt altijd zich te willen baseren op wetenschappelijk onderzoek, maar is blijkbaar niet altijd zeker van welk wetenschappelijk onderzoek dat moet zijn. Ik gun hem echter het voordeel van de twijfel, en ik hoop dat hij zelf voldoende lerend vermogen heeft om tenminste het regeerakkoord uit te voeren.

Mevrouw de minister, bent u bereid het regeerakkoord uit te voeren op het punt van de leerplichtverlaging, op zijn minst tot de leeftijd van 5 jaar? *(Applaus bij de VLD)*

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de voorzitter, het is zeer ondankbaar de laatste spreker over een thema

te zijn. De vorige sprekers hebben immers al klaar en duidelijk gezegd waar het op staat: de maatschappelijke kloof en de kloof in het onderwijs tussen autochtone leerlingen enerzijds en allochtonen van de eerste en de tweede generatie anderzijds is volstrekt onaanvaardbaar. Ook de effecten op de arbeidsmarkt zijn gigantisch. De evaluatie is gemaakt voor de Vlaamse Gemeenschap, maar ook in Brussel is de toestand bijzonder dramatisch. We moeten dus inderdaad snel beleidsmaatregelen nemen.

Toch is het zeer verleidelijk en riskant de verklaring alleen te zoeken bij de school en de leerkrachten. Ook een volledige hervorming van de structuur, zoals de eerste spreker voorstelde, lijkt me niet de beste oplossing. Ook uit de studie blijkt dat het 'comprehensieonderwijs' niet de belangrijkste oorzaak van de achterstand is. Er is een hele waaier van concrete verklaringen aangehaald, en dit is niet de belangrijkste. Zelfs als alle randvoorwaarden voor het leren op een ideale wijze vervuld zijn, zal ook de leerling zelf grote inspanningen moeten. Het is de leerling zelf die het aanbod met beide handen moet aannemen, een taal moet leren, wetenschap moet leren, en tal van andere vakken. Dat vergt een volgehouden discipline en doorzettingsvermogen.

We mogen ook niet uit het oog verliezen dat heel wat leerkrachten helaas de moed verliezen omdat ze steeds opnieuw moeten beginnen. Ook de heer Van Dijk heeft er al op gewezen dat leerlingen die de kinderen zijn van oud-leerlingen aan wie de leerkrachten destijds nog les hebben gegeven, opnieuw diezelfde taalachterstand vertonen. Zij hebben het dan ook niet over de tweede of de derde generatie, maar over de generatie anderhalf of tweeënhalf.

Mijnheer Sannen, u merkte ook op dat het vrije onderwijs veel minder vrijblijvend mag zijn. Laten we ook oog hebben voor een aantal effecten van het GOK-decreet. In de commissie heb ik al vaak gepleit voor een heel grondige evaluatie van het inschrijvingsrecht en heb ik gewezen op de mogelijke negatieve effecten van het inschrijvingsrecht op een aantal scholen. In het Gentse zijn er gemeentescholen van het officieel onderwijs die de school omvormen tot een methodeschool om zo meer allochtone kinderen buiten te houden. Dat gebeurt terwijl in het vrije onderwijs een diversiteitsverklaring werd ondertekend, grote stappen werden gezet en oproepen werden gedaan om meer allochtone leerkrachten en goede rolmodellen te hebben.

We pleiten er heel sterk voor om de bestaande multiculturele scholen beter te beschermen, maar ook om

ze veel beter te ondersteunen zodat ze goede resultaten kunnen boeken met alle leerlingen, autochtone leerlingen en allochtone leerlingen van de eerste en tweede generatie.

U vroeg ook naar een benchmark in verband met de betere resultaten van Australië, Canada en de VS. Heel belangrijk is dat uit de nota blijkt dat er ook grote verschillen zijn voor wat de herkomstlanden van de migrantenkinderen betreft. Bij ons gaat het hoofdzakelijk over kinderen uit Noord-Afrika. Dat is geen probleem: we moeten met de kinderen die hier zijn de beste resultaten behalen. We moeten uitgaan van de bestaande situatie, maar het land van herkomst is een van de belangrijke factoren. U wees er zelf op dat veel te verklaren valt door het feit dat er thuis nog altijd geen Nederlands wordt gesproken en dat voor de media wordt gefocust op programma's uit het land van herkomst in het Turks en Marokkaans.

In de nota wordt onvoldoende bekeken wat de leerresultaten zijn volgens de landen van herkomst van de kinderen. Hoe scoren Iraanse, Afghaanse, Oost-Europese en Vlaamse kinderen? En hoe scoren de kinderen uit Marokko en Turkije? Hebben we niet al te vaak veronachtzaamd dat de culturele aspecten relevant kunnen zijn? We moeten die vragen stellen, want daardoor kunnen we ontdekken waar de verantwoordelijkheid ligt: bij de overheid en bij de scholen, maar ook bij de ouders en bij de kinderen. Dat is een verhaal van rechten en plichten, en van de verantwoordelijkheid die iedereen op moet nemen. We mogen geen onverhoedse maatregelen treffen, maar moeten verder inzetten op de kennis van het Nederlands, ingebed in de taal die de kinderen thuis spreken en dagelijks horen tijdens hun vrijetijds- en cultuurbeleving.

Er zijn nog een aantal verdere onderzoeken nodig, maar de meest concrete vragen vandaag zijn de volgende. Hoe gaan we concreet om met dit onderzoek? Welke resultaten op korte termijn worden eraan gekoppeld? Hoe kunnen we ons hoeden voor het trekken van te snelle conclusies? Hoe kunnen we oog hebben voor de problemen en de bestaande voorstellen? (*Applaus bij CD&V en bij de NV-A*)

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik sluit me aan bij wat de voorzitter heeft gezegd en ik verontschuldigd minister Vandenbroucke uitgebreid voor zijn afwezigheid. Hij was heel graag aanwezig geweest, want u weet hoe belangrijk hij dit debat vindt. Hij wees er ook op dat

nog heel veel aspecten van het onderzoek moeten worden uitgeklaard en dat hij die als hefboom zal gebruiken voor het voortzetten van de discussie in de commissie.

Ik geef u de belangrijkste elementen uit zijn antwoord. Ik meen dat het niet nodig is om uitgebreid in te gaan op alle resultaten, want die kwamen uitvoerig aan bod in de pers. Bovendien staan de onderzoeksresultaten ter beschikking. Toch is het belangrijk om een aantal resultaten te overlopen, gedeeltelijk te nuanceren en correct te interpreteren.

Uit het OESO-rapport blijkt inderdaad dat er in Vlaanderen een grote kloof bestaat tussen de prestaties van autochtone en allochtone leerlingen. Onder de allochtone leerlingen onderscheidt de OESO twee categorieën: tweede- en eerstegeneratieleerlingen. Het is belangrijk om dat onderscheid te benadrukken.

Het is belangrijk die termen te definiëren. Voor het OESO-onderzoek is een tweedegeneratieleerling geboren in het land van de testafname maar zijn ouders in een ander land. Met de eerstegeneratieleerlingen bedoelt de OESO leerlingen die zelf niet geboren zijn in het land van testafname en hun ouders evenmin. Het is al opgemerkt: in de Vlaamse steekproef zijn bij de eerstegeneratieleerlingen vrij veel leerlingen te vinden die in Nederland geboren zijn en wier ouders ook Nederlanders. Dit heeft wellicht enige invloed op de resultaten van die categorie.

Minstens even belangrijk is dat bij de groep die de OESO autochtone leerlingen noemt, ook veel leerlingen zitten met een migratieachtergrond. Volgens de OESO-definitie zijn autochtone leerlingen geboren in het land van testafname, net als minstens een van hun ouders. Dat kan bijvoorbeeld een vijftienjarige zijn met Turkse roots die in Vlaanderen geboren is, met een vader geboren in Turkije en een moeder van Turkse origine geboren in Vlaanderen.

We moeten goed onthouden dat onze definities verschillen van die van de OESO. Zo komt professor Ignace Glorieux in zijn onderzoek aan 13 tot 15 percent allochtonen. Wat het precieze effect van de OESO-definitie is, wordt op dit moment nagegaan door de onderzoekers van de Universiteit Gent die het PISA-onderzoek in Vlaanderen uitvoeren.

Wil dat nu zegen dat de resultaten niet frappant zijn? Uiteraard niet. Zo klopt het dat autochtone leerlingen uit het Vlaamse onderwijs aan de wereldtop staan inzake wiskunde en lezen en aan de subtop

voor wetenschappen. De eerste- en tweedegeneratieleerlingen doen het bijzonder slecht in verhouding tot onze autochtone leerlingen, maar ook in vergelijking tot de andere testlanden zijn hun resultaten middelmatig tot slecht.

Uit wat ik tot nu toe zei, blijkt dat een aantal zaken momenteel nog niet volledig uitgeklaard zijn. Zo weten we bijvoorbeeld nog niet wat bij ons het effect van het element 'land van herkomst' zal zijn. Wellicht kan dat in de Vlaamse PISA-gegevens betrouwbaar worden nagegaan voor leerlingen afkomstig uit Nederland en Turkije omdat er van hen meer dan waarschijnlijk genoeg leerlingen in de steekproef zitten om betrouwbare uitspraken te doen. Of dat ook het geval is voor leerlingen uit bijvoorbeeld de Maghreblanden is nog niet duidelijk.

De administratie vroeg aan de onderzoekers van de UGent om dit maximaal te verfijnen. Ze stelde ook de vraag tot verdere analyse van de effecten van de definiëring. Tot slot vroegen we aan de onderzoekers een uitklaring van het effect van de thuistaal. Volgende maand bezorgen de Gentse onderzoekers de analyse aan de administratie. Ik herhaal nog eens het aanbod van minister Vandenbroucke om daarover dan grondig te debatteren in de commissie voor Onderwijs.

Daarnaast kan ik u nu reeds aankondigen dat binnenkort de resultaten zullen worden bekendgemaakt van onderzoek naar de onderwijsloopbanen van allochtone en autochtone jongeren. Deze resultaten zullen verrijkend zijn om over de resultaten van het PISA-onderzoek een verdere discussie te voeren.

Tijdens de verschillende vragen werd de relatie gelegd met het gelijke onderwijskansenbeleid. Deze onderzoeksresultaten gebruiken als evaluatie van het gelijke onderwijskansenbeleid, is niet helemaal correct. De PISA-resultaten van de vijftienjarige allochtonen kunnen immers slechts gedeeltelijk verklaard worden door de effecten van het GOK-decreet. Daarvoor is een dergelijk onderzoek niet geschikt. Wel toont het onderzoek een aantal belangrijke knelpunten in ons onderwijs aan die absoluut beter moeten worden aangepakt. Er zijn – ook voorafgaandelijk aan het GOK-beleid – reeds heel wat maatregelen genomen maar de resultaten lijken er duidelijk op te wijzen dat er een bijsturing nodig is.

De heer Schleicher is dan ook gevraagd om maandag die uiteenzetting te houden om het beeld heel scherp te stellen. Die aandacht, en ook die van de pers, is belangrijk om ervoor te zorgen dat we niet

in een zelfgenoegzaamheid zouden vervallen in het onderwijs. Het PISA-onderzoek moet aanleiding geven tot nadenken over het onderwijssysteem.

De OESO-resultaten over Vlaanderen mogen niet leiden tot de conclusie dat de scholen er niet in slagen de leerlingen die al langer in het Vlaamse onderwijs schoollopen, tot betere prestaties te brengen. Minister Vandenbroucke heeft een enorme waardering voor de vele inspanningen die de leerkrachten dagelijks doen in de klas en in het bijzonder voor de leerkrachten die dat doen in moeilijke omstandigheden.

Competente leerkrachten weten ook vandaag het beste uit jongeren te halen en helpen mee gelijke kansen waar te maken. Soms wordt die zware opdracht van de leerkrachten sterk onderschat door de samenleving. We mogen van de leerkrachten niet verwachten dat ze alles alleen aanpakken en oplossen, maar we moeten hen het respect betonen dat ze verdienen.

Anderzijds moet het onderwijs toch nog doelgericht en resultaatgericht werken. Elke school en elke leerkracht heeft hierbij een verantwoordelijkheid. Wil het Vlaamse onderwijs zijn ambities waarmaken om de hoge kwaliteit voor iedereen te realiseren, dan zal het nodig zijn om de werkelijke kwaliteit zo goed mogelijk in kaart te brengen. Dit kan enkel als de overheid en de scholen een beleid voeren op basis van een doeltreffend systeem van kwaliteitszorg dat steunt op een informatierijke omgeving.

Zowel de overheid als de scholen moeten regelmatig een zicht krijgen op de resultaten en het effect van hun beleid. De tijd dat de leerkracht alleen voor zijn of haar klas stond, is voorbij. Beleidskrachtige scholen zijn in staat de omgeving waarin ze werken en de uitdagingen die worden gesteld, te analyseren en vervolgens doelstellingen te bepalen, processen op te stellen en acties te ontwikkelen, en nadien te evalueren.

Peilingen moeten daarbij een heldere en betrouwbare informatie bieden over het niveau en de kwaliteit van het Vlaamse onderwijs. Peilingen worden trouwens op soortgelijke wijze opgezet als internationaal vergelijkend onderzoek, zoals het onderzoek waar we het vandaag over hebben. Peilingen zijn als spiegelglas. Zowel de overheid als de scholen moeten zichzelf een spiegel kunnen voorhouden aan de hand van betrouwbare en objectieve informatie over de realisatie van de eindtermen, en tegelijk moeten

ze door die spiegel heen kunnen kijken naar andere scholen om te zien hoe ze zichzelf verhouden ten opzichte van scholen met een zelfde profiel. Daarom zal in de toekomst het systeem van periodieke peilingen verder worden uitgebouwd en er zal worden nagegaan of een systeem van taaltoetsen in Vlaanderen haalbaar is. Scholen die heel exact weten waar het schoentje op het vlak van taalvaardigheid knelt, kunnen veel resultaatgerichter werken.

Het is ook belangrijk om in dit debat te wijzen op de verantwoordelijkheid van leerlingen. Leid uit dit antwoord niet af dat leerlingen, allochtoon of autochtoon, hun verantwoordelijkheid niet zouden moeten opnemen. Aan gelijke kansen hangt nu eenmaal ook een verhaal van gelijke plichten. Dat wordt soms vergeten. Elke geboden kans houdt ook een verantwoordelijkheid in. Elke jongere moet inspanningen doen om zich in te zetten op school. Kansen geven betekent ook kansen nemen. Het is noodzakelijk dat het aspiratieniveau voldoende hoog ligt. Dat geldt dus niet alleen voor hun leerkrachten.

Mijnheer Van Baelen, de sp.a is inderdaad een lerende organisatie. Dat betekent in ieder geval dat meningen moeten kunnen worden bijgesteld. We doen dat op verschillende manieren, meestal door overleg, door impact van parlementsleden, van ouderen, jongeren, ministers en experts. Minister Vandenbroucke heeft willen aantonen dat het belangrijk is om heel goed in te spelen op de evoluties. Ik ken hem meer dan voldoende om met stelligheid te kunnen zeggen dat niet alleen dit debat belangrijk is voor hem, maar ook dat van de participatie van kleuters.

Ik heb hem binnen de partij al meermaals over dit onderwerp gehoord en ik ben ervan overtuigd dat hij de meest efficiënte manier zal zoeken om ervoor te zorgen dat kleuterparticipatie maximaal kan worden ingezet in dit debat. Hij werkt daartoe aan een actieplan dat hij aan de regering zal voorleggen. Hij zal daarbij uiteraard rekening houden met de inzichten zoals die vandaag bestaan naar aanleiding van de PISA-studie.

Tot slot wil ik nog verwijzen naar het nieuwe financieringssysteem dat op dit moment in volle voorbereiding is. De resultaten van de PISA-studie tonen aan dat zowel in het basis- als in het secundair onderwijs een financieringssysteem moet worden uitgewerkt dat zorgt voor voldoende ondersteuning van scholen die veel leerlingen hebben met een zwakke sociaal- economische of sociaal-culturele achtergrond.

Namens de hele Vlaamse Regering kan ik stellen dat dit een belangrijk onderzoek is waarmee de Vlaamse Regering rekening zal houden in haar beleid. Dat mag zich echter niet tot onderwijs beperken. Er zijn dan ook meerdere ministers binnen de Vlaamse Regering die deze studie ter harte zullen nemen. Bovendien moet niet alleen de Vlaamse overheid haar verantwoordelijkheid nemen, maar alle actoren op het terrein. Het gaat om een brede maatschappelijke verantwoordelijkheid die door meerdere actoren moet worden opgenomen.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de minister, het is een ondankbare taak om hier namens de minister van Onderwijs een antwoord te geven op een dergelijk breed en complex probleem. Ik heb begrepen dat we nog de kans zullen krijgen om daar verder op in te gaan in de commissie. Ik heb begrepen dat de minister al stappen heeft ondernomen om de problematiek nog scherper te stellen en de studie verder te analyseren.

Wie met onderwijs bezig is, was wellicht niet echt verrast. Wat nu echter naar boven is gekomen, heeft het probleem alleen nog acuter en scherper gesteld. Dit rapport is geen evaluatie van het huidige beleid maar het zet het huidige beleid ertoe aan de doeltreffendheid van elke maatregel te toetsen. Als een bepaalde maatregel niet doeltreffend is, hebben we een former beleid nodig tegenover de scholen, de leerlingen en de ouders. Jongeren moeten alle kansen krijgen om resultaten te halen; de autonomie en de vrijheid van de scholen zijn daaraan ondergeschikt. In dat opzicht moet het debat nog wat scherper worden gevoerd. Ik heb immers collega's gehoord zoals mevrouw Berx die zeer sterk de klemtoon leggen op de verantwoordelijkheid van leerlingen en ouders. Uit de studie is duidelijk gebleken dat bijvoorbeeld de Turken in Duitsland veel slechter scoren dan in Zwitserland hoewel het gaat om dezelfde ouders met dezelfde sociaal-culturele achtergrond. Het is nodig dat we ouders en leerlingen betrekken bij het beleid en dat we scherp reageren wanneer dat nodig is. We mogen de problematiek echter niet verdoezelen door de verantwoordelijkheid af te schuiven op de leerlingen en ouders.

We zullen daarover, alsook over de leerplicht, nog een stevig debat voeren in de commissie. Ik pleit ervoor de schoolplicht voor kleuters in te voeren vanaf de leeftijd van 3 jaar. Als we de kinderen talenkennis willen bijbrengen, dan moeten hen zo

vroeg mogelijk in contact brengen met het Nederlands als kennis- en communicatietaal.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. We mogen door nuancering van de resultaten van het onderzoek de noodkreet die eruit blijkt niet uit het oog verliezen. Er is een acute noodsituatie voor een bepaalde groep. De maatschappij en de beleidsmakers moeten de schroom laten vallen en durven opteren voor een specifiek beleid voor deze groep waarbij iedereen zijn verantwoordelijkheid opneemt. Ik denk dan aan de minister, aan het parlement, aan de scholen en de ouders. Er moet voortdurende aandacht zijn voor taal, op alle niveaus en op alle leeftijden. Een taal verwerven op een bepaald moment, bijvoorbeeld in het basisonderwijs, is niet voldoende. De zorg moet verder worden gezet, ook in het secundair onderwijs. De discriminatie op de arbeidsmarkt moet worden aangepakt. Uiteindelijk gaan velen naar school om een diploma te halen, om zich te integreren in de maatschappij en om op de arbeidsmarkt te geraken. Op het moment dat ze weten dat ze daar een eerlijke kans krijgen, zullen ze ook beter presteren op school. Laat ons daarom een specifiek beleid voeren, want dat is echt nodig.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Een en ander moet beter worden geduid. Voor mij was het onduidelijk te determineren wie nu precies de eerste of tweede generatie allochtoon uitmaakt. Er zijn ook heel wat kinderen die komen uit gezinshereniging waarbij een van de ouders hier is geboren maar een huwelijk aangaat met iemand uit het land van herkomst. Dat kind wordt als autochtoon beschouwd, maar er doen zich toch problemen voor omdat de thuistaal de vreemde taal is omdat de nieuwe partner het Nederlands niet machtig is.

Niet alleen het antwoord van de minister maar ook de uiteenzettingen van de collega's nopen me tot een opmerking. Iedereen is het erover eens dat de kennis van de taal primordiaal is. Misschien ga ik nu te ver maar ik wil toch opperen dat de tijd voorbij is waarin alle kinderen van zes schoolrijp zijn voor het eerste leerjaar. Er worden schoolrijpheidstests gedaan en de taalkennis moet daar een belangrijke indicator in zijn. Soms kan het goed zijn om een taalbadjaar in te lassen vooraleer in te stappen in de lagere school. Daarmee verliest dat kind wel een jaar maar op een mensenleven is dat niets als daarna een fatsoenlijke, degelijke en kwaliteitsvolle schoolloopbaan volgt.

Om niet de hele schoolloopbaan achterop te hinken, moet dit ernstig worden overwogen.

Uit vergelijkingen met andere landen blijkt dat er verschillen zijn. We weten niet in hoeverre in die landen een stringent inburgeringsbeleid is gevoerd. Determineren gaat verder dan dat. Vlaanderen is nog maar pas bezig met een fatsoenlijk inburgeringsbeleid, waarvan we de resultaten nog niet kennen. Ik ga ervan uit dat dit tot betere resultaten zal leiden. Daarmee wil ik niet zeggen dat we alles moeten laten zoals het nu is: neen, er moet een tandje worden bijgestoken binnen de verschillende beleidsniveaus om de achterstand zo snel mogelijk weg te werken.

De heer Gilbert Van Baelen: Mevrouw de minister, ik weet dat het geen gemakkelijke taak is om te antwoorden in naam van uw collega-minister en we moeten het OESO-rapport grondig en rustig door nemen. In het regeerakkoord staat dat we elk talent van elk kind ten volle tot ontplooiing moeten laten komen.

Ik ondersteun volledig uw zienswijze. U zegt dat naast de overheid iedere school – en ik leg de klemtoon op iedere school, en leerkrachten samen met ouders en kinderen hierin een verantwoordelijkheid dragen. Ik hoop dat iedere democratische fractie dat ondersteunt. Ik lees vandaag soms andere zaken. Begin jaren negentig zijn we vertrokken met een non-discriminatieverdrag om de scholen vrij en autonoom de kans te geven lokaal rond multiculturaliteit en diversiteit te werken. Sommige hebben dat heel goed gedaan, enkelen hebben dat spijtig genoeg niet gedaan.

We hebben als overheid om die reden een decreet uitgevaardigd. Het gaat tenslotte om de verantwoordelijkheid van iedere school ten opzichte van ieder kind. Dat is van fundamenteel belang. Deze opdracht is wellicht nog niet afgerond, maar daar kan in de loop van de komende maanden voort over worden gediscussieerd.

Ik vind het fijn dat u uw collega verdedigt. U stelt dat hij een zeer leergierige persoon is. Ik hoop dan ook dat hij dit rapport naast de talrijke studies die al bestaan, zal meenemen bij de evaluatie. U hebt niet geantwoord op de vraag over het verband tussen taalachterstand en het kleuteronderwijs.

In dit debat valt het op dat de vijf democratische partijen hier een vraag over stellen. Het Vlaams

Belang blijft afwezig. Wij hadden gisteren in de namiddag in het Brussels Parlement een tussentijdse evaluatie van het GOK beleid in Brussel. De taal die het Vlaams Belang daar heeft gesproken over het omgaan met diversiteit – zeg maar allochtonen en zwakkere bevolkingsgroepen, tart alle verbeelding.

Ik kan me voorstellen dat ze van dit debat afwezig blijven. Zij willen geen inspanningen leveren ook niet voor de zwakkere, socio-economische Vlamingen. Zij vallen daar immers ook onder. Dat komt in de studie ook tot uiting. Ik betreur het dat ze hier en plein public, maar toch in kleine kring, het woord niet durven te nemen zoals ze dat gisteren in de commissievergadering wel hebben gedaan.

Mevrouw Cathy Berx: Ik dank de minister voor het uitgebreide antwoord. Ik reageer nog even kort op de woorden van de heer Sannen. Het was niet om problemen te verdoezelen dat naar andere landen werd verwezen. Het is heel moeilijk om situaties te vergelijken. Ik merk gewoon op dat het verschil in de resultaten van Turken in Zwitserland en Duitsland kleiner is dan het verschil tussen Turken en Joegoslaven onderling. Ik wil daarmee aangeven dat culturele componenten wel degelijk een rol spelen. Dat moet ook worden aangegeven.

Het is best mogelijk dat vroeger een aantal punten over het hoofd werden gezien, die achteraf blijken cruciaal te zijn. Een goed beleid moet de dingen durven in vraag te stellen. We moeten de etnisch-culturele aspecten met open vizier benaderen en ze niet in de taboesfeer steken.

Ik ben tevreden met het antwoord over de participatie van kleuters. We moeten niet zozeer de kaart trekken van de schoolplicht, maar van het voluit ondersteunen van de participatie. De kennis van het Nederlands begint bij vier- à vijfjarigen en dat moet ten volle worden aangemoedigd.

Ik ben het er ook volledig mee eens dat de efficiëntie van iedere beleidsmaatregel op tijd moet worden getoetst. Dan kunnen we ook kijken wat de effecten zijn van bijvoorbeeld het inschrijvingsbeleid. De discussie moet worden voortgezet.

De nadruk moet echter blijven liggen op de verantwoordelijkheid van de leerlingen en de ouders en dat moet ook in het beleid duidelijk worden vertaald.

Ik kijk ook uit naar de nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs als hefboom om de volstrekt onaanvaardbare kloof tussen de leerlingen weg te werken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Marijke Dillen tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan opvangplaatsen voor jonge delinquenten in gesloten gemeenschapsinstellingen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan opvangplaatsen voor jonge delinquenten in gesloten gemeenschapsinstellingen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het tekort aan opvangplaatsen voor jonge delinquenten in gesloten gemeenschapsinstellingen

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mijnheer de voorzitter, volgens haar eigen coalitiepartner behandelt minister Vervotte de gesloten instellingen stiefmoederlijk. Ze zou sneller werk van de uitbreiding moeten maken. Vorige week heeft de minister hierop gerepliceerd dat deze uitspraken kortzichtig en achterhaald zijn. Dat het tussen de minister en haar liberale coalitiepartner meestal niet zo goed botert, is een publiek geheim. We weten allemaal dat ze koele minnaars zijn. De VLD gaat met de regelmaat van een klok met de minister in de clinch. Meestal gaat het over hetzelfde onderwerp, met name de jeugdcriminaliteit.

De beschuldigingen zijn echter niet kortzichtig of achterhaald. Met de regelmaat van de klok kunnen we in de krant lezen dat weer eens minderjarige criminelen door plaatsgebrek zijn vrijgelaten. Ik geef even een paar voorbeelden uit de voorbije twee weken.

Gisteren heeft het parket van de Brusselse jeugdrechtbank door plaatsgebrek in de gesloten instelling van Everberg weer vier gewelddadige overvallers in

vrijheid moeten stellen. Het gaat hier om minderjarigen die een aantal gewelddadige diefstallen en overvallen in het Brusselse hebben gepleegd. Aangezien het ditmaal om Franstaligen gaat, valt deze zaak eigenlijk niet onder de bevoegdheid van de minister. De feiten hebben zich in Brussel afgespeeld. Dit betekent dat de jonge criminelen even goed Nederlandstalig zouden kunnen zijn. In dat geval zou deze zaak wel onder de bevoegdheid van de minister vallen.

De politie van Dendermonde heeft zich verplicht gezien vijf dagen te wachten alvorens de twee minderjarige daders van een gewelddadige homejacking in Oost-Vlaanderen op te pakken. Hun identiteit was al langer bekend. Aangezien er geen vrije plaatsen in een gesloten instelling waren, wilde de politie vermijden dat het gevaarlijke duo wegens plaatsgebrek naar huis zou worden gestuurd. De politie liet twee gevaarlijke jongeren liever op vrije voeten, met het risico dat ze zich opnieuw aan misdaden schuldig zouden maken, dan hen op te pakken en het risico te lopen dat ze wegens plaatsgebrek onmiddellijk zouden worden vrijgelaten.

De jeugdrechter van Dendermonde heeft een jonge dief, het brein achter een reeks winkeldiefstallen in het Waasland Shopping Center, moeten vrijlaten omdat er tijdens het weekend geen plaats was in een open afdeling van een jeugdinstituut. Zondag heeft hij contact opgenomen met een aantal jeugdinstituten en gevraagd of er plaats was voor de daders van deze diefstallen. Aangezien het antwoord negatief was, heeft hij hen noodgedwongen moeten vrijlaten en voor herstelbemiddeling moeten opteren. Er zouden immers pas maandag plaatsen voor deze jongeren vrijkomen. De woordvoerder van de minister heeft dit ontkend. Volgens hem heeft de jeugdrechter in tweede instantie voor herstelbemiddeling gekozen. Dat klopt. Het gaat hier echter om een beslissing in tweede instantie. De jeugdrechter gaf de voorkeur aan een plaatsing, maar zondag was er geen plaats in de open instellingen. Er zou pas maandag weer plaats zijn.

Vlaanderen pikt het niet langer dat minderjarigen die zware feiten hebben gepleegd, worden vrijgelaten omdat er in de instellingen geen plaats is. Het plaatsgebrek in de open en de gesloten instellingen krimpt niet. Eigenlijk breidt het plaatsgebrek nog uit. Door het blijvende plaatsgebrek groeit een gevoel van straffeloosheid bij de bevolking. Dat is onaanvaardbaar.

Ik beweer niet dat de minister niets doet. De geplande uitbreiding volstaat echter absoluut niet. De minister heeft voor dit jaar in een uitbreiding met 32 plaatsen voorzien. Hierover is binnen de Vlaamse Regering evenwel geen eensgezindheid. De liberale coalitiepartner en de minister spelen een welles-nietesspelletje over het aantal plaatsen. Volgens de VLD zullen er tegen 2008 slechts twintig plaatsen bijkomen. Of het nu om 20, 84 of 246 plaatsen gaat, is eigenlijk niet belangrijk. De essentie is dat de momenteel geplande uitbreiding absoluut niet volstaat. De Vlaamse Regering moet hic et nunc werk maken van een gevoelige uitbreiding van de opvangcapaciteit. De Vlaamse Regering moet onmiddellijk de nodige financiële middelen vrijmaken om te voorkomen dat in de toekomst ooit nog een jonge crimineel wegens plaatsgebrek wordt vrijgelaten.

Mevrouw de minister, mijn vraag aan u is dan ook de volgende. Bent u bereid om nu onmiddellijk de nodige inspanningen te leveren om in voldoende bijkomende opvangcapaciteit te voorzien, precies om te voorkomen dat de feiten die ik heb aangehaald zich herhalen? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw de minister, collega's, de voorbije dagen ontstond er, zoals mevrouw Dillen al zei, heel wat commotie over de vrijlating en het uitstellen van het oppakken van jongeren die werden verdacht van als misdrijf omschreven feiten. Enerzijds was er de communicatie door justitie en politie, anderzijds was er de toch nogal forse uitval van de voorzitter van de VLD, die meende te moeten stellen dat er niet kan worden gewacht tot 2008 en dat er hic et nunc een oplossing moest komen. Volgens mij viseerde hij daarmee nogal uitdrukkelijk u, mevrouw de minister.

Wat zijn de feiten? Ik hoop dat u die ons even kunt toelichten. Uw woordvoerder heeft één en ander al rechtgezet in de pers, maar misschien zou het toch wel eens goed zijn om de effectieve feiten te geven. Bij deze zou ik ook even een oproep willen doen aan de media om voorzichtig te zijn bij het brengen van dit soort van zaken. Gerechtelijke verslaggeving en communicatie lijken de laatste tijd nogal in te zijn. Je kan je televisietoestel niet opzetten of je krijgt een woordvoerder van het parket te zien. Het is goed dat het parket communiceert, maar laat ons dan wel hopen dat het dat zorgvuldig doet, zeker als het gaat over minderjarigen. Of die minderjarigen al dan niet ernstige feiten plegen, is volgens mij niet het punt.

De essentie van de bescherming van de rechten maar ook plichten van minderjarigen is dat er zorgvuldig wordt gecommuniceerd, niet alleen over hun identiteit maar ook over wat is gebeurd. Ik hoop dat ook uit uw antwoord, mevrouw de minister, zal blijken dat het verhaal niet helemaal goed werd overgebracht in de media.

Over de uitbreiding die wordt gevraagd, hebben we in dit parlement al meerdere malen, zowel met u als met de sector, uitgebreid kunnen debatteren. Er is een globaal plan jeugdzorg 'De kwetsbaarheid voorbij. Opnieuw verbindingen maken'. We hebben reeds de kans gehad om, ook naar aanleiding van het belangenconflict dat door het Vlaams Belang was ingeroepen, hier te stellen dat het mede dankzij dit globaal plan voor Vlaanderen mogelijk wordt gemaakt om zijn verantwoordelijkheid op te nemen wanneer het complementaire gedeelte van het federale niveau moet worden uitgevoerd. Dat omvattend globaal plan voorziet in een uitbreiding. Misschien zou het goed zijn indien men ook buiten de commissie voor Welzijn voor eens en altijd zou weten over welke middelen het nu precies gaat en in welke capaciteitsuitbreiding is voorzien, zowel in de gemeenschapsvoorzieningen als in de privé-initiatieven. Misschien zou het toch eens goed zijn om de orde van grootte van die cijfers eens te geven.

In dat globaal plan wordt voorzien in bijkomende plaatsen. Wat heel belangrijk is, is dat er voor het eerst ook wordt voorzien in gesloten opvang in een privé-instelling. Het verwondert me een beetje, mevrouw Ceysens, dat het hier vanmorgen kon gaan over een doorbreken van de social profit door een privé-initiatief voor zorg.

Het verwondert me een beetje dat voor de gesloten opvang van jongeren blijkbaar alleen maar gemeenschapsvoorzieningen vertrouwenwekkend zouden zijn. Dan volstaat het niet te verwijzen naar de autonomie van de jeugdmagistraten. Ik heb een tweede vraag over doelstelling 28 van het globaal plan, namelijk inzicht verwerven in de processen van instroom, doorstroom en uitstroom in functie van de noodzakelijke afstemmingen en het beheer van deze processen. Zo klinkt het formeel maar eigenlijk gaat het om in gesprek met Justitie en jeugdmagistraten te bekijken hoe die processen verlopen en hoe zij weten wat het aanbod is.

Mevrouw de minister, kunt u nog eens duidelijk stellen wat de capaciteit is? Op welke wijze zult u over dit aanbod communiceren met de jeugdmagistraten in alle correctheid? Misschien moeten we terug

opnemen wat vroeger intern bij Justitie kon gebeuren, maar de realiteit dat Vlaanderen in deze opvang voorziet, moet nieuwe processen en mogelijkheden van communicatie brengen. Ik had graag gehad dat we wat dat betreft een tandje zouden bijsteken.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, mevrouw de minister, uw Waalse collega minister Fonck heeft deze ochtend in een persconferentie duidelijk gemaakt dat ze paal en perk wil stellen aan de schrijnende toestand die men op het terrein ziet. De politie kan wel jonge criminelen vatten – en nogmaals lof voor het politiewerk en hopelijk binnenkort, na de hervormingen, ook lof voor het justitiewerk – maar het mangelt aan de capaciteit om die jongeren effectief in detentie te houden. We hadden het niet verwacht, maar minister Fonck zegt dat de maat vol is. Ze heeft deze ochtend samen met de administratie aangekondigd dat ze onmiddellijk vijftig plaatsen wil creëren om deze schrijnende toestand eens en voor altijd achter haar te laten. Ze zegt dat ze het beu is om te wachten of om in een traag proces te stappen.

Uw globaal plan is goed, het is in de commissie besproken. Vandaag hebben we echter nood aan meer en vooral aan sneller. In het globaal plan zijn de twintig plaatsen waarin in de gemeenschapsinstelling in Mol wordt voorzien, er pas in 2008. Dat is wat vreemd. Die twintig plaatsen in Mol zijn er gekomen omdat u meer dan een jaar geleden hebt beslist om Ekeren niet te doen, omdat twintig plaatsen in Mol sneller zou gaan. Sneller betekent vandaag: op drie jaar tijd. Wij denken dat de omstandigheden niet meer verantwoorden dat u daar drie jaar tijd voor nodig hebt. We hebben de ervaring van Everberg, dat ging op zes maanden voor het dubbele aantal plaatsen. We zien echt niet in waarom dat niet sneller kan. Daarom zouden we graag weten hoever het nu staat. Snel betekent blijkbaar nog drie jaar en dat begrijpen we niet. We denken ook dat de omstandigheden dat niet meer toelaten. Dat bewijst de persconferentie van uw Waalse collega Fonck, die de plaatsen onmiddellijk wil creëren.

In het plan voor Ekeren zou men beginnen met twintig plaatsen maar het zou een campus voor zestig plaatsen worden. Die veertig zijn gesneuveld in het converteren van Ekeren naar Everberg. In het globaal plan wordt wel nog voorzien in 64 plaatsen in het privé-aanbod.

Mevrouw Merckx, het is zeer merkwaardig dat voor de CD&V-fractie een taboe rust op rusthuizen uit de privé-sector, hoewel het dan duidelijk gaat over een andere privé-sector dan degene waarover u het steeds hebt, terwijl voor uw fractie jonge boefjes bij voorkeur moeten worden opgevangen door de privé-sector. Ik vind dat een zeer vreemde redenering van uw fractie.

Wij vinden dat rusthuizen moeten kunnen worden uitgebaat door de privé-sector, maar als er sprake is van jonge criminelen, gesloten systemen en dwang, dan zweren wij nog steeds bij gemeenschapsinstellingen. Op dat vlak verschillen we dus tweemaal van mening.

Er is dus zeker meer mogelijk in de vestiging in Ekeren. Daar waren zestig plaatsen gepland. Daarvan zijn er veertig onder de mat geschoven bij de overschakeling naar Everberg. Gewijzigde omstandigheden vergen een gewijzigd beleid. Dit moet sneller kunnen. Het moet mogelijk zijn een en ander dit jaar te realiseren. Uw eigen motivering luidde dat er voor Mol werd gekozen, aangezien de zaken dan snel kunnen gaan. Onder 'snel' verstaan we dan dat dit dan echt geen 3 jaar meer kan duren. De veertig plaatsen die eigenlijk zijn verdwenen in Ekeren, compenseert u weliswaar deels in het Globaal Plan, maar dan wel met andere proeftuinen en proeftrajecten, en met privé-opvang. We hebben u dus duidelijk willen maken wat we verstaan onder 'meer'.

We willen u verder vragen niet in te gaan op de suggestie van mevrouw Merckx. Het lijkt ons niet correct dat u als minister duiding begint te geven bij een vonnis, dat u begint uit te leggen wat die magistraat nu al dan niet heeft gewild. Er is de scheiding der machten. Wij hebben begrepen dat de rechter heeft verklaard te hebben getracht, met veelvuldige telefoontjes, deze persoon in een gemeenschapsinstelling te krijgen. Dat lukte niet, waarna hij een tweede beslissing heeft genomen.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mevrouw Ceysens, u hebt verwezen naar Waals Gemeenschapsminister Fonck. Het signaal dat zij vandaag heeft gegeven, is hetzelfde signaal dat ik op 3 februari heb gegeven. Toen heb ik het krachtige signaal gegeven dat ik vond dat de situatie in de sector van de bijzondere jeugdzorg onhoudbaar was, en dat de Vlaamse Regering moest optreden. Dat hadden we al eerder gedaan, door er met heel wat anderen over te spreken. Het signaal

dat u vandaag verwacht, is het signaal dat ik al heb gegeven op 3 februari.

Mevrouw Ceysens, ik wil heel duidelijk stellen dat er een heel groot verschil is tussen het nemen van een beleidsbeslissing en het operationeel zijn ervan op het terrein. Minister Fonck neemt vandaag een beslissing. We zullen samen bekijken wanneer dit operationeel wordt. Ik heb de eerlijkheid aan de mensen te zeggen wanneer ze dit daadwerkelijk zullen voelen op het terrein. (*Applaus bij CD&V*)

Ik kom straks zeker en vast terug op de vraag wat dit concreet betekent en waarom in het Globaal Plan inderdaad wordt voorzien in twintig plaatsen voor gemeenschapsinstellingen voor 2008. Dat betekent niet dat dit dan pas van kracht zal zijn, of dat we dan de beslissing nemen: het komt erop aan dat dit dan operationeel zal zijn. Ik zal u straks de hele procedure geven, met data, indien u dit wenst, zodat u weet welke stappen er worden gezet en ziet dat er niet wordt getalmd. We volgen alle stappen om dit te verwezenlijken zeer nauwlettend, en daarbij verliezen we geen dag.

Ik stel vast dat in de verklaringen van de jongste dagen in de pers vaak alles op een hoopje wordt gegooid en dat er nogal wat halve waarheden worden verkondigd. Ik wil vandaag dus nogmaals een poging doen om de zaken helder te formuleren en alles rustig op een rijtje te zetten. Daarvoor moeten we teruggrijpen naar de beslissing van de Vlaamse Regering van 25 maart 2005. Het gaat over de twintig voorziene plaatsen in Ekeren.

Tijdens de vorige zittingsperiode hebt u ook kunnen ervaren hoe lang een en ander duurde en wat het verschil was tussen een beleidsbeslissing en het realiseren ervan. We hebben beslist dit te heroriënteren naar het bijbouwen van twintig plaatsen in Mol, omwille van de uitvoerbaarheid. Dat zou immers sneller te realiseren en goedkoper zijn. Tijdens de vorige zittingsperiode was immers een perceel grond aangekocht dat in een zeer watergevoelig gebied lag, en waarvoor er nog heel wat kosten moesten worden gedaan. Bovendien zou het nog heel lang duren voor die grond bouwrijp zou kunnen worden gemaakt.

De districtsraad besliste dat er geen bouwvergunning zou worden afgeleverd indien niet aan de watertoets werd voldaan. Het zou bijgevolg nog heel wat werk en tijd hebben gevergd voor de eerste steen kon worden gelegd. Op dat moment was het heel onverant-

woord om het verstrijken van al deze termijnen af te wachten en daarom heb ik gezocht naar een oplossing waarbij geen rekening moest worden gehouden met al deze randfactoren.

De terreinen van Mol waren nog beschikbaar. Ik heb aan de directie gevraagd of er nog uitbreiding mogelijk was en of er nog gronden beschikbaar waren. Ik kreeg te horen dat 20 extra plaatsen echt het maximaal haalbare was.

Een zo snel mogelijke realisatie was voor mij prioritair, want ik was me ervan bewust dat de druk erg groot was. Ik was toentertijd al van oordeel dat een dringende politieke actie noodzakelijk was, niet alleen in de besluitvorming, maar ook op het terrein.

Ik gaf op dat moment ook te kennen dat het daar niet bij zou blijven tijdens deze legislatuur. Op het ogenblik van de heroriëntering van Ekeren naar Mol werd een task-forcegroep opgericht. In die groep zitten de deskundigen van het werkveld, de magistraten, de administratie, de consultants en anderen. Ze bekijken hoe het best kon worden gereageerd op de problematiek van jeugddelinquentie.

Iedereen was en is het ermee eens dat het geen enkele zin heeft om geïsoleerde en geïmproviseerde maatregelen te nemen die surfen op krantenartikels van de dag ervoor. Wel moeten we expliciet kiezen voor een planmatige aanpak met coördinatie en samenhang, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit binnen het terrein. Het doel is het boeken van resultaten op het vlak van bijkomende plaatsen, van bijkomende gerichte interventies en begeleidingen, en van de verbetering van de werkorganisatiestructuren en de preventie.

De betrokkenen wezen er tijdens dat overleg vooral op dat daadkracht en realiseerbaarheid nodig zijn. Daarom hebben we er bewust voor gekozen om in 2006 reeds te investeren in 100 bijkomende plaatsen voor thuisbegeleiding die onder meer de doorstroom vanuit de erg bezette residentiële capaciteit kon realiseren. De vraag naar een goede doorstroom was de eerste vraag van de betrokkenen uit het werkveld.

Ik wilde niet in het wilde weg beleidsbeslissingen nemen op basis van individuele beweringen, maar ik wilde mijn beslissingen baseren op grondige en cijfermatige analyses van de diverse realiteiten op het terrein. Dat vormde het eerste gedeelte van het globaal plan.

Uit analyse bleek dat er een tekort was aan capaciteit, dat er nood was aan een gedifferentieerde aanpak, dat de doorstroming vanuit de voorzieningen niet voldoende kon worden gerealiseerd, dat de uitbouw van het ambulante en preventieve aanbod onvoldoende was en dat onze voorzieningen niet flexibel genoeg konden inspelen op de noden van de cliënten. We vonden het dan ook noodzakelijk om op al deze vlakken in te grijpen en om al deze knelpunten aan te pakken. Dat resulteerde in het globaal plan.

Aangezien er vandaag vragen worden gesteld over de capaciteit of het aantal plaatsen en in het bijzonder over het aantal gesloten plaatsen, zal ik vandaag enkel dat luikje van het globaal plan toelichten. Ik benadruk dit omdat alles aan elkaar hangt, want door te investeren in de thuisbegeleidingen verbetert de doorstroming en ontstaan er meer plaatsen. We investeren bijvoorbeeld in crisishulp aan huis en in de kortgestructureerde projecten die ervoor zorgen dat iemand sneller een voorziening kan verlaten. Alles hangt aan elkaar, maar vandaag neem ik daar afstand van en zal ik echt sec kijken naar het aantal gesloten plaatsen.

Ik wil graag samen met u bekijken of de beweringen kloppen dat ik de uitbreiding van het aantal gesloten plaatsen verwaarloos of stiefmoederlijk behandel. Indien een rechter wil overgaan tot een plaatsing, dan beschikt hij vandaag over verschillende mogelijkheden: hij kan plaatsen in een gemeenschapsinstelling of in een private voorziening en hij kan kiezen tussen open en gesloten. Ik benadruk heel sterk dat het de rechter is die oordeelt op basis van de elementen uit het dossier.

Bovendien kan hij nog putten uit andere mogelijke maatregelen.

Ik heb me uitgesproken over een individueel dossier maar niet over de uitspraak van de rechter. Mevrouw Ceysens, ik heb alleen gezegd dat de bewering in de media dat de rechter beslist heeft zijn maatregel bij te sturen omdat er geen plaats was, niet klopte. Ik heb zelf nagegaan of er in die regio nog plaatsen vrij waren en welke stappen de jeugdrechter had ondernomen om dat te weten te komen. Daarbij bleek dat er wel degelijk nog plaatsen vrij waren en dat hij niet de stap heeft gezet om de privé-instellingen te contacteren.

Ik heb dus niet gezegd dat de rechter niet de juiste uitspraak heeft gedaan. Daar heb ik niets over te

zeggen; het valt inderdaad duidelijk onder de scheiding der machten. Als echter wordt gezegd dat een maatregel wordt bijgestuurd omdat er geen plaatsen zijn, dan moet dat ook gecontroleerd worden. Ik heb alleen maar kunnen vaststellen dat deze jeugdrechter de mogelijkheid niet getoetst heeft. Er kan dan ook niet geconcludeerd worden dat er geen plaatsen vrij waren en dat de rechter om die reden zijn maatregelen heeft bijgestuurd.

De perswoordvoerder heeft ook heel duidelijk gezegd dat de rechter, na het gesprek met de ouders, geoordeeld heeft dat er nieuwe elementen in de zaak waren. Het is niet aan mij me daarover uit te spreken. Wel moest ik verifiëren of dit de reden van de bijstelling was, en dat bleek niet zo te zijn. Daarmee heb ik op geen enkele wijze een oordeel geveld over de uitspraak van de rechter. Hij doet die trouwens op basis van de elementen waarover hij beschikt. (*Applaus bij CD&V. Opmerkingen van mevrouw Patricia Ceysens*)

Hij mag inderdaad kiezen, maar hij moet dit niet als oorzaak aangeven als het niet getoetst is en ook helemaal niet het geval is. We hebben immers duidelijk vastgesteld dat er nog plaatsen waren. Het enige wat ik gezegd heb, is dat hij niet alle mogelijkheden heeft uitgeput. Ik heb geen enkel oordeel geveld over zijn uitspraak.

We stellen vast, zoals ook blijkt uit de analyses van het globaal plan, dat er heel grote regionale verschillen bestaan in het verwijzingsbeleid. Vanuit het beleid hebben we aangegeven dat het zinvol zou zijn hierover een debat te voeren met de Unie van Jeugdmagistraten en de verschillende jeugdrechters. Daaruit zou kunnen blijken welke appreciaties er worden gegeven.

Vandaag wordt ook de indruk gewekt dat wanneer een jongere een crimineel feit pleegt, de enige wenselijke of mogelijke oplossing een plaatsing in een gesloten gemeenschapsinstelling is. Niets is minder waar. De jeugdrechters waren in het overleg zelf vragende partij om zo veel mogelijk verschillende mogelijkheden te krijgen om in te spelen op de verscheidenheid van de feiten die door jongeren worden gepleegd.

Dankzij het globaal plan zal de jeugdrechter, niet vanaf 2008 maar al vanaf juli 2006, de mogelijkheid hebben de jongere die hij anders zou doorsturen naar een gesloten gemeenschapsinstelling, te plaat-

sen in een instelling uit het privé-aanbod, weliswaar met een VZW-structuur, die een beveiligde en gesloten omgeving biedt. Dat aanbod is immers evenwaardig aan dat van de publieke sector. Ik heb hier opnieuw om dezelfde redenen voor gekozen: het is goedkoper en sneller realiseerbaar. Op dit moment, gegeven de heersende druk, vond ik dat we zowel pragmatische als economisch verantwoorde oplossingen moesten zoeken.

Ik zou graag samen met u eens berekenen wat het concreet op het terrein en voor het budget van de Vlaamse Regering zou betekenen als we zouden ingaan op het voorstel om vanaf dit jaar om de drie jaar 20 bijkomende plaatsen te realiseren in de gemeenschapsinstellingen. De eerste vaststelling is dat er in de gemeenschapsinstellingen geen mogelijkheden tot uitbreiding meer bestaan, zowel qua bouwgrond als qua infrastructuur. Zoals de vorige Vlaamse Regering al heeft beslist, is het dan ook noodzakelijk een nieuwe site te bouwen. Zoals u weet zijn daar heel wat omkaderingsvoorwaarden aan verbonden, zodat het langer duurt en duurder is.

De kostprijs van de grond moeten we niet meer opbrengen, want we hebben nog de grond van Ekeren in onze portefeuille, maar dan nog loont het de moeite de prijs van zo'n nieuwe site en een nieuw masterplan te berekenen.

De kostprijs werd tijdens de vorige legislatuur vastgelegd. Voor Ekeren berekende men dat veertig plaatsen 15,3 miljoen euro zouden kosten. Het voorstel om daar nog eens twintig plaatsen bovenop te realiseren, dat zijn twee extra leefgroepen, brengt ons op een totaalbedrag van 23 miljoen euro voor zestig bijkomende plaatsen in een gesloten gemeenschapsinstelling.

In de gewone realisatietermijn zit de opdracht aan de architect vervat, het opstellen van het voorontwerp, de aanvraag van de bouwvergunning, het uitwerken van de bouwplannen, de publicatie van de aanbesteding, de aanbesteding zelf, het verslag van gunning, de betekening van de aannemer enzovoort. Dat duurt alles samen minimum 3,5 jaar.

Ik heb daarom in het Globaal Plan gekozen voor een snellere en goedkopere realisatie. We zijn op zoek gegaan naar privé-partners. De koepels hebben zich verbonden om mee te zoeken. In eerste instantie zal de oproep gericht zijn naar initiatiefnemers die dat snel kunnen realiseren, en die, met andere woorden, niet extra moeten bouwen, want anders zitten we weer met die bouwtermijnen. De koepels

hebben informatie ingewonnen en vastgesteld dat we zeker initiatiefnemers zouden vinden die bereid waren om mee te werken aan een gesloten instelling, evenzeer beveiligd en evenwaardig aan de gemeenschapsinstellingen. In 2006 zouden 32 plaatsen worden gerealiseerd, en in 2008 nog eens 32 plaatsen. De prijs daarvan bedraagt 2 miljoen euro. Daaruit kunnen we besluiten dat ik via het Globaal Plan een evenwaardig gesloten aanbod realiseer dat zowel sneller als goedkoper is. Daarnaast komt er dan nog eens financiële ruimte vrij om andere – ook zo noodzakelijke – oplossingen te realiseren, zoals de open plaatsen in het 'Plan 162. In- en Opbouw tot 2008.', crisishulp aan huis en andere vormen zoals thuisbegeleiding.

Als u nu nog eens 23 miljoen euro wilt investeren, bovenop het Globaal Plan, om zestig plaatsen extra te creëren, die pas operationeel zijn vanaf 2008, dan zal ik dat voorleggen aan de Vlaamse Regering. Het zal dan afhangen van haar bereidheid, mogelijkheid en oordeel of de meerkost van 23 miljoen euro bovenop de geplande 25 miljoen euro op deze manier de meest verantwoorde keuze zou zijn. *(Applaus bij CD&V)*

Mevrouw Marijke Dillen: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister.

Ik heb nog een aantal bedenkingen. In Sint-Niklaas bent u tussengekomen in de beslissing van een jeugdrechter. Zondag was er in de gemeenschapsinstellingen in elk geval geen plaats. Over Dendermonde heb ik u dan weer niets horen zeggen. De politie heeft daar maar liefst vijf dagen moeten wachten om twee jonge zware criminelen op te pakken uit schrik dat ze onmiddellijk opnieuw zouden worden vrijgelaten wegens plaatsgebrek. Dat zijn zeer ernstige feiten.

Mevrouw de minister, ik weet dat dit een bijzonder complex en ingewikkeld dossier is. Ik zou u toch durven oproepen om meer en sneller te investeren. Ik denk dat het wenselijk is om uw laatste idee – het extra bedrag van 23 miljoen euro – zeer binnenkort te bespreken binnen de Vlaamse Regering. Dan kunt u bij hoogdringendheid de nodige plaatsen creëren zodat er voldoende opvangcapaciteit is en er nooit meer een krantenkop moet verschijnen die zegt dat jonge criminelen onmiddellijk worden vrijgelaten wegens plaatsgebrek.

Mevrouw de minister, als er één zaak is waar het hele parlement het met mij over eens is, is het dat de bevolking absoluut niet meer begrijpt dat alles zo lang moet duren.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Ik ben wat verwonderd over de bijdrage van mevrouw Ceysens. Ik doe opnieuw een oproep om sereen over deze problemen te praten. We moeten dat niet alleen doen als de krantenkoppen ons daartoe aanmoedigen. De volgende stap is de implementatie van de wet-Onkelinx. Daarin staan een heleboel maatregelen die in de nieuwe wet staan. Hoe zal die worden uitgevoerd? Hopelijk zullen we dat in de commissie verder kunnen bespreken. Daar zullen nog harde noten moeten worden gekraakt.

Ik roep de coalitiepartners op om niet alleen hier ons werk te doen, maar ook op het federale niveau, dat bevoegd is voor de psychiatrie, de uitstroom en de gezondheidszorg.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mevrouw de minister, u hebt nadrukkelijk gezegd dat u luistert naar de vragen van het terrein. Ik wil u ook vragen om te luisteren naar de vragen van politie en justitie. Soms verschilt dat nogal. De vragen van politie en justitie zijn vandaag voor ons heel belangrijk.

U zegt dat de rechter in kwestie had gekozen voor een gemeenschapsinstelling. Dat toont aan dat er vandaag bij rechters een appreciatieverschil is tussen wat ze willen in gemeenschapsinstellingen en wat ze verwachten van het privé-aanbod. Dat kunt u niet negeren. U kunt niet zomaar kijken of er plaats is in een ander aanbod. Het was de keuze van de rechter voor een gemeenschapsinstelling, en dat kon toen niet.

Mevrouw de minister, daarom leggen we vandaag opnieuw de nadruk op de gemeenschapsinstellingen. U hebt me niet overtuigd waarom die 20 plaatsen pas in 2008 klaar zullen zijn. Ik weet niet of er ondertussen al een kraan klaarstaat in Mol. Ik begrijp niet waarom u een jaar geleden zei dat u voor Mol koos omdat het sneller zou gaan. Als u dat zegt, dan willen we dat dat ook sneller is.

Mevrouw Merckx, laten we Everberg niet opnieuw ter sprake brengen, want een jaar geleden zou dat nog gesloten worden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over het nieuwe overleg betreffende de geluidsoverlast rond de luchthaven van Zaventem na de uitspraak van de Raad van State over de Brusselse geluidsnormen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister-president Leterme.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, dit is een zoveelste episode in een lang, maar belangrijk verhaal over de luchthaven van Zaventem. We hebben vernomen dat de Vlaamse, de Brusselse en de federale regeringen vorige maandag zijn samengekomen om van gedachten te wisselen en oplossingen te zoeken. Dat laatste hopen we althans, maar we vragen het ons ook af. Iedereen moet nu toegeven dat de rechterlijke macht niet faalt, want dat zou haar eigen schuld zijn, maar toch geen oplossing biedt.

Er waren tegengestelde arresten van het hof van beroep van Brussel en van de Raad van State. In juni vorig jaar was er een arrest van het Franstalig hof van beroep dat zei dat de Brusselse geluidsnormen moeten worden gerespecteerd.

In maart van dit jaar kregen we een tegengestelde uitspraak. Op 9 mei oordeelde de Raad van State ten gronde over de geluidsnormen die dus toch grondwettelijk zouden zijn, in het besef dat de Nederlandstalige auditeur in zijn verslag had verklaard dat de normen ongrondwettelijk zijn en de Franstalige auditeur in zijn verslag had verklaard dat ze wel grondwettelijk waren. Ik denk dat we niet meer moeten rekenen op welke rechtbank dan ook, of het nu het hof van beroep is, een rechtbank van eerste aanleg of een administratieve rechtbank. De politieke wereld kan daar niet langer op verder gaan.

De vraag is wat er nu moet gebeuren. Mijnheer de minister-president, wat bent u maandag wel of niet overeengekomen? De oplossing zal sowieso politiek moeten zijn. Minister Huytebroeck, lid van de Brusselse Regering, verklaarde naar aanleiding van de uitspraak van de Raad van State, dat niet de Brusselse geluidsnormen maar wel het spreidingsplan het probleem vormen. Met zo'n uitspraak helpt men een politiek dossier natuurlijk niet vooruit. Indien Vlaanderen de Brusselse geluidsnormen ook zou hanteren, dan zouden we de luchthaven van Zaventem kunnen sluiten. Nochtans verklaarde de

Vlaamse Regering gisteren dat ze in het kader van het Startplan voor de volgende 20 jaar hoopt op een jobaangroei tussen 37.000 en 60.000 jobs in en rond Zaventem. Mijn vraag is dan ook wat het standpunt is van de Vlaamse Regering. Mijnheer de minister-president, wij hebben u nooit uw vier uitgangspunten over de toekomst van de luchthaven verweten. Wij staan daarachter. Ik stel alleen vast dat de Brusselse Regering altijd een slag voor blijft en dat nu ook de geluidsboetes zullen worden geïnd. Ik vind dat de Vlaamse Regering in dit dossier niet langer een afwachterende houding kan aannemen. Mijnheer de minister-president, wat is er maandag besproken en eventueel beslist? Zal de Vlaamse Regering, eventueel via de meerderheidspartijen die ook in de Brusselse Regering zitten, nu eindelijk zelf eens een initiatief nemen? (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Van Hauthem, ik wil twee zaken verduidelijken. Ten eerste hebt u verwezen naar uitspraken over de gewenste jobaangroei in en rond Zaventem. Wat daarover in de pers is verschenen, is een evaluatie door een studiebureau dat belast is met het uitschrijven van een strategische visie over de luchthaven van Zaventem. Het gaat dus niet om een uitspraak van de Vlaamse Regering. Het is echter evident dat als we zwaar investeren in Zaventem, we ook hopen op een goed evenwicht tussen levenskwaliteit enerzijds en economische activiteit en jobaangroei anderzijds. De raming van het aantal jobs is echter voor rekening van het studiebureau.

Ten tweede onderschrijf ik wat u zegt, namelijk dat in dit dossier verschillende rechtscolleges een uitspraak hebben gedaan en dat de logica in die uitspraken soms ver zoek is, en dan druk ik me voorzichtig uit. Dat brengt ons terug naar onze basisinschatting dat een duurzame oplossing voor dit dossier vooral vanuit overleg tussen de politiek verantwoordelijken zal moeten komen, veeleer dan afgedwongen te worden voor een rechtbank.

Ik was maandag zelf aanwezig op de bijeenkomst ter vervanging van minister Peeters, die in het buitenland vertoefde. Minister-voorzitter Picqué heeft de zaak goed samengevat door te stellen dat er weinig nieuws is verteld. Ik heb vooral geluisterd en heb zelf niet zoveel ingebracht. Minister Landuyt heeft toegelicht hoe hij de uitspraken van de Raad van

State inschatte, zowel met betrekking tot de geluidsnormen uit het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 1999 in uitvoering van de ordonnantie van 1997, als met betrekking tot het preferentieel gebruik van baan 20 op zaterdagmiddag. Daarna hebben minister-voorzitter Picqué en minister Huytebroeck de standpunten verwoord van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Ze hebben gezegd dat duidelijk blijkt dat niet zozeer de Brusselse geluidsnormen, maar wel het spreidingsplan het probleem vormt. Zowel minister Landuyt als ikzelf hebben dat tegengeargumenteerd. We hebben ons daarbij gebaseerd op effectieve cijfers van waarschuwingen en processen-verbaal die worden opgemaakt ten opzichte van luchtvaartmaatschappijen. Daaruit blijkt een heel andere conclusie.

Er is maandag niets nieuws afgesproken. We blijven op de lijn die is afgesproken op het Overlegcomité van vorige maand. Daar is gesteld dat de werkgroep die het ontwerp van vliegwet heeft uitgewerkt en het voorontwerp van samenwerkingsakkoord heeft besproken, een lijst zal opmaken van knelpunten met betrekking tot het afsluiten van het samenwerkingsakkoord. Die lijst zal op het volgende Overlegcomité voorwerp uitmaken van bespreking. Wat mij betreft, leidt die bespreking liefst ook tot conclusies.

Het uitgangspunt van de Vlaamse Regering blijft dat een duurzame oplossing voor de geluidshinder in Zaventem moet beantwoorden aan vier essentiële criteria. Ten eerste moet er een evenwichtige en billijke spreiding van de hinder zijn. We staan open voor gesprek over wat dat precies betekent en we willen ons zelfs flexibel opstellen. Ten tweede moeten er voldoende lange aaneengesloten stilteperiodes zijn voor elke zone. Ten derde moet er besluitvorming zijn die gebaseerd is op de inschatting van de hinder op basis van de bevolkingsdichtheid, weliswaar met een correctie naar de frequentie van het overvliegen van de betrokken gebieden. Ten vierde moet er voor welke regeling ook wordt uitgewerkt, een juridisch stabiel kader zijn. De keuze van de federale regering om te gaan voor een wetsontwerp houdende een vliegwet is een goede keuze, en ik hoop dat ze daarin slaagt.

U vroeg wat de Vlaamse Regering gaat doen. Ik heb in Brussel een bepaalde reputatie. Ik ben nogtans nog nooit zo ver gegaan als voorgangers uit de Vlaamse Regering die in het voorjaar van 2004 bepaalde uitspraken hebben gedaan over het aannemen van een houding ten aanzien van het Brusselse

Hoofdstedelijke Gewest. Het is duidelijk dat we op een correcte manier onze verantwoordelijkheid willen opnemen, ook voor beslissingen die in bepaalde streken niet altijd op applaus worden onthaald. De oplossing moet echter evenwichtig zijn. We hopen op het volgende Overlegcomité een stap vooruit te kunnen zetten en te komen tot een akkoord. We hebben bij gebrek aan hiërarchie der normen zeer weinig middelen om dingen af te dwingen. U hebt verwezen naar de aanwezigheid van partijen die ook zetelen in de Vlaamse coalitie. We zullen zien wat dit in de komende weken en maanden zal opleveren.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. We moeten elkaar geen gelijk geven omdat wat Zaventem betreft het hele parlement – buiten een paar nuances – op dezelfde lijn zit over hoe de toekomst er moet uitzien. Ik ben niet echt optimistisch geworden van het relaas van de feiten van maandag.

U hebt blijkbaar naar de professor geluisterd die de arresten en het arrest van de Raad van State nog eens heeft uiteengezet. We zijn het er blijkbaar over eens dat er een politieke beslissing moet worden genomen. Maar dat wisten we al lang. Sommigen hadden misschien gehoopt om een of andere rechtbank, Hof van Beroep of de Raad van State als bondgenoot te krijgen. Dat laatste valt weg. U zegt zelf dat u verbaasd staat over de wijze waarop wordt geredeneerd. Dus moet er wel op politiek vlak worden geageerd.

De periode van onzekerheid moet nu eindelijk eens afgelopen zijn voor de luchthaven van Zaventem, de bedrijven die willen investeren of investeringen uitstellen en de luchtvaartmaatschappijen die misschien komen of helemaal niet meer willen komen. Het Voka zegt hetzelfde. Een uitstel van beslissing betekent een maandelijks verlies van 1000 tot 2000 banen. Die situatie kan niet lang meer duren. We moeten het eens zijn over het principe. Er moet zo vlug mogelijk zekerheid komen op het vlak van investeringen, jobaanbiedingen of op zijn minst jobbehoud.

Ik heb een déjà-vugevoel. In de vorige legislatuur kampten we ook met dat gevoel van onzekerheid. Het ging toen om DHL. Iedere week werden wel vragen gesteld en de zaak bleef maar duren. Ook toen was onzekerheid troef.

Als u stelt dat er geen hiërarchie van normen is, dan is dat een juiste vaststelling. U kunt toch op verschillende manieren politieke druk uitoefenen. Zo kunt u bijvoorbeeld samen met uw collega's van de meerderheidspartijen druk uitoefenen op uw collega's in de Brusselse regering. Zij zijn het die uiteindelijk de geluidsnormen van 1997 hebben goedgekeurd en daar nog altijd aan blijven vasthouden.

Betreffende de zaak Brussel-Halle-Vilvoorde hebt u het cooperatieve federalisme aangehaald als stok achter de deur om een en ander te realiseren, terwijl u er zelf niet bevoegd voor bent. Er zijn toch nog altijd samenwerkingsakkoorden die moeten worden goedgekeurd, ook met het Brussels Gewest. Misschien is dat een manier om de druk op de ketel te zetten. De situatie zoals ze nu is, kan echt niet lang meer aanslepen.

Minister-president Yves Leterme: De toestand is voor Zaventem uiteraard moeilijk, zeker op het vlak van de rechtonzekerheid. We moeten dat probleem ook oplossen. Aan degenen die vandaag zware uitspraken doen wil ik toch stellen dat de luchthaven van Zaventem het vandaag goed stelt. De Vlaamse Regering levert samen met het management van BIAC serieuze inspanningen om extra activiteiten naar Zaventem te krijgen. Dat lukt. Er wordt ook alles gedaan om dat mogelijk te maken. Er is een eerste resultaat geboekt met de komst van Hainan Airlines. Ik denk dat de komende weken en maanden nog bijkomende resultaten zullen worden geboekt. De economische situatie op en rond Zaventem is absoluut niet dramatisch. Integendeel.

Over wat u zegt over het uitoefenen van druk, kan ik u geruststellen. Ik zeg wat ik moet zeggen op de plaatsen waar het moet worden gezegd. Dat moet ook niet altijd voor de galerij gebeuren. U moet weten dat ik mijn verantwoordelijkheid in Brussel zal opnemen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Caroline Gennez tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toegang tot studentenjobs bij de Vlaamse overheid

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft woord.

Mevrouw Caroline Gennez: Deze regering had, net als de vorige regeringen, de mond van vol van het diversiteitsbeleid. Het is een goede zaak dat op de arbeidsmarkt, en zeker bij de overheidsdiensten en de Vlaamse Gemeenschap, het goede voorbeeld wordt gegeven als het er om gaat de diversiteit in het personeelsbestand te laten spelen.

Mijn verbazing was dan ook groot toen ik deze ochtend las dat het diversiteitbeleid, waaraan in het positief actieplan van de minister op zijn minst lippendienst wordt bewezen, blijkbaar niet naar de vakantiejobs bij de Vlaamse overheid wordt doorgetrokken. Blijkbaar worden vakantiejobs bij de Vlaamse overheid enkel intern bekendgemaakt. Voor heel eenvoudige taken worden weinig functiespecifieke voorwaarden gesteld. Er worden wel een aantal voorwaarden gesteld die volgens mij weinig met de jobinhoud van de desbetreffende vakantiejobs te maken hebben.

Ik zal dit even illustreren aan de hand van een concreet voorbeeld. DAB Catering, dat in feite toch bij de Vlaamse Gemeenschap hoort, zoekt elke zomer mensen om als keukenpersoneel bij de verschillende administraties te werken. Op zich is dit een goede zaak. De voorwaarden die aan dit personeel worden gesteld, vind ik evenwel een beetje gek. In de eerste plaats moeten alle kandidaten achttien jaar zijn. Dit lijkt me evident en duidelijk. Bovendien is dit gemakkelijk controleerbaar. In de tweede plaats moeten alle kandidaten tijdens het jaar voorafgaand aan de vakantie waarin de vakantiejob wordt uitgeoefend voltijds onderwijs volgen. In de derde plaats zijn alle vakantiejobs voorbehouden aan de kinderen van ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap. Het gaat hier om verwanten in de eerste graad. Mij lijkt dit niet erg functiespecifiek.

Mijns inziens is dit beleid contraproductief. Ik vind het enkel vreemd omdat we voor onze statutaire en contractuele ambtenaren naar diversiteit streven. Deze diversiteit is in ons eigen personeelsbestand momenteel nog steeds niet gegarandeerd. Door de vakantiejobs enkel aan de kinderen van onze ambtenaren aan te bieden, versterken we dit gebrek aan diversiteit. Ik vind uiteraard dat alle kinderen van

Vlaamse ambtenaren recht hebben op een vakantiejob, ik vind het alleen niet correct dat alleen zij recht hebben op een vakantiejob bij de Vlaamse overheid.

Ik heb vandaag in de krant de reactie van de woordvoerder van de minister gelezen. Volgens hem wordt deze politiek op veel plaatsen gevoerd. Bedrijven hanteren dezelfde werkwijze. Bovendien is het sympathiek om de eigen werknemers op deze manier een bijkomende beloning te geven. Dit komt de sfeer binnen de administratie ten goede.

Ik vind dat de Vlaamse overheid zich dit niet kan permitteren. We geven een heel slecht signaal. Tal van gemeentebesturen voeren nog steeds een gelijkaardige politiek. In mijn ogen ruikt dit een beetje naar vriendjespolitiek. We zouden in dit verband een voorbeeld aan de stad Antwerpen kunnen nemen. In Antwerpen is enkele jaren geleden besloten om aan deze praktijken resoluut een eind te stellen. Volgens mij zou de Vlaamse Gemeenschap het voorbeeld van de grootste Vlaamse stad moeten volgen. Ik denk niet dat we Vlaamse jonge mensen een dienst bewijzen door de vakantiejobs enkel op basis van de job van hun ouders toe te kennen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, de situatie is wat genuanceerder dan in de kranten is verschenen. Tot voor kort gold de regeling die door de vorige Vlaamse Regering in 2002 is opgesteld en die in 2003 door middel van een omzendbrief van toenmalig minister Van Grembergen werd bekendgemaakt. In die omzendbrief stonden een aantal criteria waaraan de kandidaten voor een vakantiejob moesten voldoen. De kandidaten moesten een bepaalde leeftijd hebben bereikt. Ze moesten tevens voltijds onderwijs hebben gevolgd. Bovendien gold voor de kinderen van de personeelsleden van de Vlaamse overheid, met inbegrip van de VOI's en de kabinetten, een voorrangsregel.

Toen deze regeling me op 26 januari 2006 voor het eerst is voorgelegd, heb ik in het kader van het beter bestuurlijk beleid onmiddellijk de opdracht gegeven een nieuwe regeling uit te werken. Ik heb toen verklaard dat we ons in elk geval niet kunnen beperken tot jongeren die voltijds onderwijs volgen of hebben gevolgd. Het beleid van minister Vandenbroucke is er immers onder meer op gericht het deeltijds onderwijs te valoriseren.

Het is voor heel veel jongeren ook een ideale manier om zich voor te bereiden op het beroepsleven. Ik heb

eveneens gevraagd om de criteria opnieuw te bekijken.

Ik heb een ontwerp van omzendbrief opgesteld, dat echter nog door de Vlaamse Regering moet worden besproken. Ik hoop dat ik dat ontwerp van omzendbrief vrijdag kan voorstellen aan de regering. Ik heb de inhoud ervan al besproken met alle personeelsdiensten. Ook de dienst Catering was daar dus van op de hoogte. In dat ontwerp staat uitdrukkelijk dat het criterium dat enkel mensen uit het voltijds onderwijs in aanmerking komen, wegvalt en dat dus ook jongeren uit het deeltijds onderwijs kunnen worden aangenomen.

Die omzendbrief is voorgelegd aan MVG en aan MOVI. Ik heb pas gisteren een antwoord gekregen van MOVI, de vereniging van de VOI's, waarin wel een opmerking wordt gemaakt over de vakantiedagen maar niet over de essentie. Er wordt dus heel nadrukkelijk een wijziging aangebracht in de criteria wat het deeltijds onderwijs betreft.

Ik heb in januari beslist om die criteria in vraag te stellen en niet langer aan te houden. In het nieuwe ontwerp van omzendbrief staat nu nog niets omtrent eventuele voorrangsregels, om de eenvoudige reden dat dit nog moet worden besproken met de vakbonden, die heel sterk vragende partij zijn om die regeling te behouden.

Ik wil erop wijzen dat die regeling, die ook gold onder de vorige regering, geen uitsluitende regeling is. Het is een voorrangsregel: hij geeft voorrang aan kinderen van personeelsleden, met voorrang voor diegenen die genieten van een studiebeurs, maar die regel sluit anderen niet uit. Er zijn trouwens in een aantal diensten en in een aantal DAB's ook kinderen van externen, van niet-medewerkers, aangeworven.

Zoals u terecht opmerkte, geldt deze regeling in heel veel privé-bedrijven. Ze geldt ook in heel veel gemeenten. Ik kan u een lijstje geven van gemeenten van allerlei obediëntie waar men die regel toepast. Naast de vakbonden zijn het in eerste instantie ook de personeelsleden zelf die heel sterk aandringen op die regeling. Ik heb daarover advies gevraagd aan de dienst Emancipatiezaken voor ons intern beleid en aan de dienst Gelijke Kansen voor het externe beleid. Een eerste mondelinge reactie van hen is dat de regeling niet discriminatoir is. U hebt gesproken over de mogelijkheid van discriminatie. U weet dat niet elk onderscheid een discriminatie inhoudt. Een

onderscheid dat objectief en redelijk verantwoord is, hoeft niet discriminatoir te zijn, als het met een geoorloofd doel is, als het gebeurt aan de hand van adequate criteria en als daartoe evenredige middelen worden aangewend. We moeten ons dus een beetje hoeden om altijd direct grote woorden in de mond te nemen. Hier is een sociaal doel voor ogen gesteld: men verkiest voorrang te geven aan medewerkers, zoals het ook bij heel veel andere aangelegenheden gebeurt. Ik wil dat zeker in vraag stellen en bespreken met de vakbonden.

Ik heb ook gezegd dat ik van de dienst Emancipatiezaken en van de dienst Gelijke Kansen een geschreven advies wil over die regeling. Ik zal dat uiteraard moeten bespreken met de vakbonden, die heel sterk aandringen op een dergelijke regeling. Wat mij betreft kan ze in elk geval niet discriminatoir zijn. Wat uw bezorgdheid betreft over het diversiteitsbeleid, wil ik beklemtonen dat het gaat over heel weinig mensen. Een van de redenen die men ook aanhaalt bij de personeelsdiensten, is de volgende: als we deze vacatures overal bekendmaken, dan gaan we enorme verwerkingsproblemen krijgen. Zo waren er vorig jaar bij MVG 85 vacatures, waarvoor zich 700 jongeren kandidaat stelden, alleen al vanuit de interne diensten. Men zal daar dus exponentieel veel meer kandidaten krijgen voor een klein aantal plaatsen. Er zijn natuurlijk ook de VOI's, waar er weliswaar meer plaatsen zijn.

Ik heb geen volledige cijfers over de deelname van allochtonen, maar heb wel van de twee betrokken diensten cijfers gevraagd. In de catering en schoonmaak waren er 10 percent allochtonen. Bij de kinderopvang en speelpleinwerking waren er 15 percent allochtonen. Het is dus helemaal niet zo dat de regeling per definitie strijdig is met een diversiteitsbeleid, men had toen alleen een voorrangsregeling uitgewerkt waarbij men zich de vraag kan stellen of ze wel compatibel is met het gelijkheidsbeginsel. Zoals ik reeds zei, zeggen zowel de dienst Emancipatiezaken als de dienst Gelijke Kansen dat dit wel degelijk het geval is. We gaan dat objectief onderzoeken en daaromtrent ook een regeling uitwerken. Ik heb alleszins op 26 januari beslist om, in het kader van BBB, die bevoegdheid niet langer centraal te houden maar geheel in de lijn van BBB heel die wervingsproblematiek door te geven aan de lijnmanagers die daarvoor verantwoordelijkheid dragen.

Ik zou alleen een aantal generieke richtlijnen willen opnemen in de omzendbrief. Een ervan staat in

de omzendbrief, namelijk geen onderscheid tussen deeltijds en voltijds onderwijs. Andere zaken moeten worden besproken met de vakbonden. Ik wil er ook een geschreven advies over krijgen. In elk geval wist men dat dit niet meer aan de orde was. Het bericht op intranet had men niet mogen publiceren want men was op de hoogte omdat mijn ontwerp van rondzendbrief was besproken met alle personeelsdiensten van elke van de diensten van het MVG van de VOI's. Het had niet op die manier mogen worden gepubliceerd.

Mevrouw Caroline Gennez: Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik stel vast dat er effectief op een van de criteria vooruitgang is geboekt. Het is zinvol om de voorwaarde van voltijds onderwijs alvast te schrappen. U zegt dat de rest voorwerp moet uitmaken van het sociaal overleg. De vakbonden hechten belang aan openheid en aan diversiteit. Ik hoop dat daar op een efficiënte manier en gericht voor bepaalde vacatures naar bepaalde doelgroepen zal worden gewerkt.

Uiteraard is niet elke vorm van positieve actie ook discriminatie. Dat heb ik op geen enkel moment beweerd. De praktijken die op verschillende plaatsen in de loop der jaren zijn gegroeid, moeten we durven evalueren en met een code of een aanhechting in het diversiteitsplan aandacht vragen voor de jobstudenten. Zo kunnen ze op een zo open mogelijke manier gerekruteerd worden zodat de Vlaamse overheid het voorbeeld wordt voor de andere overheden en voor heel wat privé-bedrijven.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Gennez, ik heb niet gereageerd op dit incident. Het is iets wat ik in gang heb gezet in januari. De rondzendbrief is klaar. Gisteren is het advies van MOVI binnengekomen. Als het kan, agendeer ik dat vrijdag nog want de vakantie komt dichtbij.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE

Benoeming van een lid van de raad van bestuur

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is overeenkomstig artikel 7 van het decreet van 7 mei 2004

houdende oprichting van een Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie bij het Vlaams Parlement de benoeming van een lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie, ter vervanging van de heer Paul Buekenhout, destijds op voordracht van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen benoemd.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen heeft bij brief van 6 maart 2006 de heer Jan Dereymaeker voorgedragen.

Vraagt iemand hieromtrent nog het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik de heer Jan Dereymaeker benoemd tot lid van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie.

ROUWHULDE

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Patrick Janssens: Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals u weet is er vorige donderdag in Antwerpen een zwaar incident geweest waarbij de stad geschokt is door de dood van twee onschuldige mensen. Er is heel veel over gepraat en er zal nog veel over worden gepraat, maar soms is er een moment om te zwijgen. Ik verzoek u om het parlement te vragen een minuut stilte in acht te nemen uit respect voor Luna en haar oppas die deze ochtend zijn begraven.

De voorzitter: Vooreerst wil ik alle fracties danken voor het feit dat ze zijn ingegaan op mijn vraag om vandaag geen debat te houden, noch actuele vragen te stellen over de recente gebeurtenissen in Antwerpen. Het is evenwel duidelijk dat volgende week het Vlaams Parlement een actualiteitsdebat zal houden over het toenemende racisme en geweld in onze samenleving. Ik hoop op een open debat, waar zowel links als rechts niet met oogkleppen debatteert maar zoekt naar concrete maatschappelijke oplossingen die structureel verbeterend zijn en niet enkel worden ingegeven door het moment zelf. Dank voor die sereniteit ten behoeve van alle slachtoffers die de jongste

tijd door deze problematiek werden gemaakt. Daarom stel ik voor dat we ingaan op de vraag van de heer Janssens en een minuut stilte in acht nemen.

- *De Vlaamse volksvertegenwoordigers nemen een minuut stilte in acht.*

ONTWERP VAN DECREET tot omvorming van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, en tot wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden
– 737 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
106 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van de decretale specifieke eindtermen “topsport” - algemeen en technisch secundair onderwijs
– 776 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet eenparig aan. Het zal aan de

Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Patricia Ceysens en Vera Van der Borgh, de heer Tom Dehaene, mevrouw Elke Roex, de heer Bart Caron en mevrouw Helga Stevens houdende wijziging van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden, wat de investeringswaarborg voor rusthuizen betreft
– 742 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
111 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Johan Sauwens, Hubert Brouns, Johan Verstreken en Jan Laurys betreffende de schrijfwijze van de namen van de Vlaamse gemeenten
– 727 (2005-2006) – Nrs. 1 tot 3

Stemming over het amendement

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Van Eyken op het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
1 lid heeft ja geantwoord;
106 leden hebben neen geantwoord.

Het amendement is niet aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
101 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden;
1 lid heeft neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Anissa Temsamani, Monica Van Kerrebroeck en Marleen Vanderpoorten, de heren Kris Van Dijck en Joris Vandenbroucke en mevrouw Kathleen Helsen betreffende de verbetering van de vertegenwoordiging van allochtonen in het onderwijzend personeel
– 741 (2005-2006) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
82 leden hebben ja geantwoord;
30 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames Tinne Rombouts, Hilde Crevits en Joke Schauvliege, de heer Mark Demesmaeker, mevrouw Stern Demeulenaere en de heer Bart Martens tot besluit van de op 27 april 2006 door mevrouw Tinne Rombouts in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, over de werkwijze bij de herbevestiging van agrarische gebieden
– 827 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
101 leden hebben ja geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 24 mei 2006 om 10 uur en 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– De vergadering wordt gesloten om 16.50 uur.

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jorgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Jos Bex, Marie-Rose Morel, Elke Roex, Mieke Vogels: gezondheidsredenen;

Carl Decaluwe, Luc Van den Brande: buitenslands;

Francis Vermeiren: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Bart Martens, Eric Van Rompuy.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De

Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goeij, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Visser, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goeij, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Visser, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Jean-Marie

Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stem:

Christian Van Eyken

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk

De Cock, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrep, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

NEEN-stem:

Christian Van Eyken

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Kurt De Loor, Jacky Maes, Anissa Tamsamani, André Van Nieuwkerke

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Hubert Brouns, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, André Van Nieuwkerke, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck,

Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Hilde De Lobel, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Monica Van Kerrebroeck, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier
